

vestnik

Letnik XXV.

Celovec, petek, 10. april 1970

Štev. 14 (1448)

Ohranimo živ spomin na doprinešene žrtve in trpljenje

Pribodni teden se bomo spominjali tistih usodnih dni v aprilu 1942, spominjali tragičnih dogodkov, ki bodo ostali neizbrisno zapisani v zgodovini našega ljudstva: zločinskega izseljevanja koroških slovenskih družin.

Večkrat slišimo, da je od takrat minilo že dovolj časa, da končno enkrat potegnemo črto pod preteklost in pozabimo, kar se je zgodilo. Če pa pogledamo, kdo so tisti, ki tako govorijo, bomo videli, da so to prav tisti, ki sami najbolj glasno in hrupno spominjajo na dogodke iz preteklosti. Po njihovem naj bi se torej nenehno spominjali stvari, ki so se

odpora in vse tiste naše ljudi doma, ki so kljub stalnim grožnjam in nevarnostim ostali zvesti narodu in materini govoric. Ta skupnost se je zavedala, da se v tem boju na življenje in smrt odloča tudi njena bodočnost, da gre v tem boju tudi za njene pravice, za njeno enakopravnost.

Le temu skupnemu boju se imamo zabvaliti, da so naši izseljenci pred petindvajsetimi leti spet lahko vrnili na svoje domove. Prav tako se imamo temu boju zabvaliti tudi za vse pridobitve po drugi svetovni vojni, pri čemer pa moramo vedno spet poudariti, da nas dosedanje reševa-

Pri vladnih pogajanjih

SE KAŽEJO ŽE PRECEJŠNJA SOGLASJA

Pogajanja med SPO in ÖVP glede morebitne vladne koalicije so ta teden potekala več ali manj v znamenju precejšnjih soglasij v mnogih važnih vprašanjih. Medtem ko so prejšnji teden razpravljali o predlogih, ki jih je posredovala SPO, so bila ta teden na dnevnem redu stališča ÖVP.

Kljub razmeroma dobremu napredovanju pogajanj pa je še vedno odprto vprašanje, kako bo izgledala nova zvezna vlada. To ne velja le glede razdelitve resorjev, marveč tudi še glede tega, ali bo sploh prišlo do tako imenovane velike koalicije. V ÖVP so namreč še vedno precej glasne zahteve tistih krogov, ki pravijo, da mora ÖVP v opozicijo in vlado prepustiti socialistom samim. Pač pa je tudi v tem pogledu šel razvoj ta teden za korak naprej in je po izjavah vodilnih funkcionarjev ÖVP vseeno bolj verjetno, da bosta novo vlado sestavljali obe veliki stranki.

Sploh se vedno bolj kaže, da je „odpor“ proti koaliciji pri ÖVP več ali manj le taktična poteza, s katero skuša stranka, ki se očitno še ni povsem sprijaznila s tem, da v bodoče ne bo več igrala vodilno vlogo, čim več „izbiti“ v svojo korist. V isto smer kažejo tudi njena prizadevanja, da bi se v javnosti pokazala kot zagovornica velikih reform, medtem ko je pri pogajanjih samih precej bolj skopa s svojimi stališči in konkretnimi predlogi.

Povsem drugačno je zadržanje SPO, ki se nikakor ne pusti spravili iz ravnotežja in dosledno stremi za uresničitvijo naloge, ki jo je dobila poverjeno pri letošnjih državnoborskih volitvah. Svoje poglede na

bodočo vladno politiko je izdelala zelo obširno in izčrpno ter jasno povedala, kako si zamišlja rešitve na posameznih področjih. Kakšne bodo te rešitve potem v praksi, pa je seveda v precejšnji meri odvisno od tega, kakšen bo rezultat sedanjih pogajanj o bodočem sodelovanju v vladi in s tem tudi v parlamentu.

Dosedanji potek vladnih pogajanj vsekakor obeta, da bo že kmalu prišlo vsaj do načelne razjasnitve. Vse ostalo bi bilo potem le še predmet podrobnih pogajanj in dokončnih sklepov, tako da bi se nova zvezna vlada že v doglednem času predstavila parlamentu in prevzela vladne posle.

Občinske volitve na Nižjem Avstrijskem

Zadnje nedeljo so v 1095 nižjeavstrijskih občinah volili nove odbore. Primerjave s prejšnjimi občinskimi volitvami so zelo težke, ker je v zadnjih letih prišlo do združitve cele vrste manjših občin. Vendar pa je izid nedeljskih volitev kljub temu zanimiv zlasti zaradi tega, ker dokazuje, da je razmerje političnih sil na Nižjem Avstrijskem precej ustaljeno, medtem ko je v drugih zveznih deželah prišlo že do precejšnjih sprememb.

V primerjavi s prejšnjimi občinskimi volitvami je na Nižjem Avstrijskem tokrat največ pridobila SPO, namreč dobrih 14.000 glasov, tako da se je njen delež na skupnem številu glasov povečal za 2,28%. Tudi ÖVP je število svojih glasov povečala za okroglo 9000, vendar pa je njen delež padel za 1,54%. Za 0,15% si je svoj položaj izboljšala FPÖ, medtem ko je KPÖ nazadovala za 0,7%.

Hanzi Ogris ČLAN DEŽELNEGA ZBORA

Deželni volilni urad pri koroški deželni vladi je sporočil, da so namestnik deželnega glavarja Erich Suchanek, deželni svetnik Hans Schober in deželni svetnik Rudolf Gallob odložili svoje poslanske mandate.

Na njihova mesta so bili naslednji kandidati na listi Socialistične stranke Avstrije (SPO) imenovani v deželni zbor: Franz Jamnig, nameščenec in podžupan, Spital ob Dravi; Konrad Manessinger, nameščenec in občinski svetnik, Beljak; Hanzi Ogris, gostilničar in občinski svetnik, Bilčovs.

Novi deželni poslanci bodo danes zapriseženi v deželnem zboru.

ZVEZA SLOVENSkih IZSELJENCEV

vabi vse bivše izseljence na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

ki bo v nedeljo 19. aprila 1970 s pričetkom ob 14. uri v dvorani I (1. nadstropje) Delavske zbornice v Celovcu.

Letošnji občni zbor bo posvečen 25-letnici zmage nad fašizmom ter osvoboditve naše domovine in povratka izseljenskih družin iz pregnanstva.

O d b o r

dogajale celo že pred petdesetimi leti, molčali, pa naj bi o vsem tistem, kar smo doživljali v poznejših desetletjih.

Taki logiki ne moremo slediti. Še posebno ne, ker naš spomin ni izraz želje po maščevanju, marveč je opomin. Le če bomo ohranili živ spomin na prestano trpljenje, če se bomo vedno zavedali, zakaj smo bili preganjani, potem bomo imeli v sebi tudi dovolj moči, da ostanemo zvesti idealom, za katere je bilo naše ljudstvo v dobi nacizma pripravljeno prenašati najhujše nasilje in za katere so premnogi sinovi in hčere našega naroda žrtvovali svoja življenja.

Tudi letos, ko obhajamo petindvajsetletnico zmage nad fašizmom in s tem osvoboditve naše domovine, se v spominu vračamo nazaj v leta nepopisnega gorja in trpljenja, ki ga je nad milijone nedolžnih ljudi šivom po Evropi prinesel režim, zgrajen na krivici in nasilju. Ne zaradi tega, ker bi se hoteli spominjati takratnih zločinov, marveč zato, ker se moramo vedno in povsod zavedati, da nam svoboda ni bila podarjena, ampak smo se morali zanjo bojevati in si jo moramo vedno znova spet priboriti, da si jo očuvamo.

Svoboda, ki je zavladovala pred petindvajsetimi leti, je res dragocena pridobitev, priborjena z edinstvenim junaštvom in plačana z velikanskimi žrtvami. K tej visoki ceni smo dobri del prispevali tudi koroški Slovenci, ne nazadnje s trpljenjem tistih naših družin, ki so bile pregnane z domače zemlje in obsojene na negotovo usodo pregnanstva.

Zato so nam v teh dneh vsako leto še posebno pred očmi dogodki, ki so se odigrali leta 1942 po naših vaseh vse od Zilje preko Roža in Gur do Podjune — neštete male tragedije, ki so se združile v veliko narodno tragedijo. Zato pa se ob vsaki taki obletnici tudi v hvaležnosti klanjamo vsem, ki so iz ljubezni do svobode in iz zvestobe do svojega rodu doprinašali težke žrtve v taboriščih in zaporih. In klanjamo se tistim našim junakom, ki so na krivico, prizadejano njihovim staršem, bratom in otrokom, odgovorili z uporom ter se vključili v oboježeni boj vseh svobodoljubnih narodov.

Takrat je bila skovana živa borbena skupnost našega ljudstva, ki je povezovala pripornike v taboriščih in zaporih, borce protifašističnega

naše volilnih vprašanj nikakor ne more zadovoljiti. To nam narekuje dolžnost, da se moramo za naše pravice in našo enakopravnost, za naš obstoj in razvoj nenehno boriti.

Važen del tega boja pa je nedvomno tudi čuvanje spomina na tiste aprilske dneve leta 1942, ko je nemški šovinizem z zločinskim izseljevanjem začel dejansko izvajati smrtno obsodbo nad koroškimi Slovenci. Da mu to ni uspelo, se imamo v prvi vrsti zabvaliti odpornosti našega človeka, ki tudi pod najhujšim pritiskom ni klonil. V tedanji dobi izpričano junaštvo in zvestoba nas obvezujeta, da tudi v bodoče utrjujemo življenjsko silo našega ljudstva, ki je v svoji zgodovini že ponovno dovolj jasno dokazalo, da noče umreti.

Ravnodušnost velikih svetovnih sil do življenjske usode dveh tretjin človeštva

Na sedežu Združenih narodov se je pred nedavnim končalo zasedanje pripravljalnega odbora svetovne organizacije za drugo desetletje razvoja. V manj kot treh tednih so sprejeli obsežno koncepcijo mednarodne strategije razvoja za to obdobje.

O večjem številu temeljnih vprašanj so dosegli načelen sporazum. Tako so določili predvsem smer desetletja: doseči povprečno stopnjo rasti v deželah v razvoju za 6% letno; stopnja rasti kmetijstva naj bi znašala letno povprečno 4%, industrije 8% in izvoza 7%. Spoznameli so se tudi glede družbenih smolov: o razvoju zdravstva in izobrazbe, o izgradnji stanovanj in o zaposlovanju. Bistveno, kar je ostalo nerešeno in pri čemer pripravljalni odbor še vedno ni usklajal svojih stališč, so praktični ukrepi za uresničitev teh smolov. Vedo, kaj je treba storiti, ne pa tudi kako.

Predvsem pa gre pri vsem tem za vprašanje, ali bodo razvite države pripravljene dati na razpolago 1 odstotek svojega nacionalnega proizvoda, kajti od tega je odvisna tudi usoda drugega desetletja razvoja. Ravno tukaj pa se začena druga plat vprašanja: medtem ko so vse male razvite dežele ponovno obljubile, da bodo do konca desetletja dajale omejeni prispevek, obe veliki svetovni sili — Amerika in Sovjetska zveza — o tem nočeta slišati.

Če bi Amerika dala letos na razpolago ta odstotek od svojega nacionalnega proizvoda, bi to znašalo kakih 10 milijard dolarjev. Če po-

mislimo, da potroši Amerika na leto najmanj 70 milijard dolarjev za vojsko, bi bilo tistih 10 milijard zanjo razmeroma malo, toda za program razvoja bi to pomenilo zelo veliko. Vendar pa v najnovejšem poročilu, ki vsebuje predlog novih smernic za politiko Amerike na področju razvoja, sploh ni omenjeno dajanje enega odstotka nacionalnega proizvoda v te namene. In to kljub temu, da tudi v merodajnih ameriških krogih prevladuje mnenje, da ravno Amerika ne more ločiti svoje varnosti in stabilnosti od splošnega razvoja v svetu.

Nekoliko drugače formulirano, vendar prav tako odklonilno je stališče Sovjetske zveze. Iz „načelnih razlogov“ je odklonila, da bi razpravljala o odvajanju enega odstotka nacionalnega proizvoda za potrebe razvoja ter poudarila, da bi bila takšna odločitev obvezna izključno za bivše kolonialne sile, ki so odgovorne za sedanje stanje nerazvitih dežel.

Tako dve največji svetovni sili izražata drastično brezbriznost do usode dveh tretjin človeštva, do dveh milijard ljudi, od katerih polovica trpi lakoto, 800 milijonov jih je nepismenih, vsak peti dela sposoben možki pa je brezposeln.

Ne glede na stališče velikih sil pa bo do razvoja vendarle prišlo, ker je le-ta neustavljiva. Nikakršna razdelitev interesnih sfer ne more trajno „umiriti“ današnjega sveta. Ves sistem mednarodnega sodelovanja na področju razvoja, ki je utelešen v OZN, je prišel s tem v usodno preizkušnjo.

Prevladovalo je mnenje, da je sodelovanje zagotovljeno in da je dobilo odločno spodbudo, ko so leta 1964 ustanovili konferenco OZN za razvoj in trgovino (UNCTAD) kot stalno telo, kot izraz upanja in pričakovanja dežel v razvoju, da bodo njihove življenjske probleme začeli resno reševati. Toda dežele v razvoju so bile razočarane. Najnaprednejše in najbolje-vitejše med njimi konference za razvoj in trgovino nikoli niso smatrale za organizacijo, ampak za svetovno gibanje, ki naj bi postalo politično prizorišče nadaljevanja protikolonialnega boja za gospodarski razvoj in gospodarsko samostojnost. Zaradi tega je vedno glasneje slišati mnenje: če v najkrajšem času ne bo prišlo do temeljnih sprememb in če konferenca kot izraz politične volje dežel v razvoju ne bo postala mehanizem za razgovore z razvitimi, ne bo nič drugega kot „največja prevara v dosedanji zgodovini mednarodnih gospodarskih odnosov“.

V konferenci OZN za razvoj in trgovino deluje kot vse obsegajoča mednarodna politična organizacija skupina 77 držav, nosilec boja dežel v razvoju. Niso je ustanovljali s predhodnimi pogajanjimi in dogovori o iniciativnih odborih, marveč se je pojavila kot izraz skupnih življenjskih potreb in interesov dežel v razvoju. Toda šest let velikih naporov in skromnih dosežkov je nagrizlo borbenege revolucionarnega duha „skupine 77“ in dejavnost konferen-ce OZN za razvoj in trgovino.

MED AVSTRIJO IN JUGOSLAVIJO:

Gospodarsko sodelovanje bo treba še intenzivirati

Trgovina in gospodarsko sodelovanje med Avstrijo in Jugoslavijo sta v zadnjih letih doživljala razmeroma lep razmah. Sicer je v trgovinski bilanci Jugoslavija pasivna, toda to pasivo je še vsako leto v veliki meri, če že ne docela, lahko izravnala s plačilno bilanco, zlasti z deviznim donosom avstrijskih turistov in z opravljenimi plačljivimi uslugami na področju tranzita avstrijske trgovine preko pristanišč Rijeka in Koper. Kar pa so v zadnjih letih premalo upoštevali, so možnosti gospodarskega sodelovanja, to je industrijske kooperacije in skupnega nastopanja na tretjih tržiščih. Na tem področju sodelovanja z Jugoslavijo so bile druge dežele dosti prožnejše in spretnejše.

Tak zaključek dovoljuje zlasti poročilo o udeležbi Avstrije na jugoslovanski zunanji trgovini v minulem letu. Iz tega poročila sledi, da se je med deželami, iz katerih Jugoslavija uvažala, lani Avstrija s sedmega mesta vrstila na šesto mesto. Avstrijski izvoz v Jugoslavijo je narasel za 22 odstotkov. S tem je močnejše narasel od celokupnega jugoslovanskega uvoza, ki se je povečal za 19 odstotkov.

Pri tem je vendar treba upoštevati naslednje: Avstrijski izvoz v Jugoslavijo tudi lani ni narasel tako, kot je narasel celokupni avstrijski izvoz. Narasel tudi ni tako, kot je narasel leta 1968, ko je bil za 42 odstotkov večji od onega leta 1967. Avstrija je lani v rasti trgovine z Jugoslavijo zaostajala za drugimi deželami. Tako je Velika Britanija svoj izvoz v Jugoslavijo lahko povečala za 37, Svica pa celo za 58 odstotkov. Kljub neposredni sosesčini avstrijska podjetja jugoslovanski trg in njegove potrebe premalo poznajo in so v svoji proizvodnji in ponudbi nanje še vse premalo orientirana.

Morda bolj kot to pa vplivajo na avstrijsko-jugoslovansko trgovino in gospodarsko sodelovanje vedno spet se ponavljajoči primeri, da avstrijski uvozniki premalo poznajo zmogljivosti jugoslovanske industrije ter kvaliteto njenih proizvodov in izdelkov. Drugače skoraj ne bi bilo mogoče, da bi navzlic ugodnim cestam stala Avstrija med deželami, v katere Jugoslavija uvažala, še vedno na devetem mestu. Bolj kot avstrijska podjetja in uvozniki so v tem pogledu spretnejši iz drugih dežel. Nazoren primer za to trditev dajeta Zahodna Nemčija in Francija: prva je lani svoj uvoz iz Jugoslavije povečala za 34 odstotkov, slednja pa celo za 67 odstotkov, čeprav jih transportni stroški bolj bremenijo kot avstrijska podjetja.

V tem razvoju pa korenini nevarnost, da avstrijska podjetja izgubijo iz rok šanso, ki so jo imela in jo še imajo. Jugoslovanska zunanja trgovina in gospodarsko sodelovanje se namreč razvijata v smeri zahodnoevropskih partnerjev. Medtem ko tovrstno sodelovanje z vzhodnoevropskimi deželami nekam stagnira, z industrijsko razvitimi deželami Zahoda narašča skladno z vedno vidnejšim razvojem Jugoslavije v industrijsko deželo. V gospodarski kooperaciji Jugoslavija za zahodnoevropske dežele ni le atraktivna zaradi cenejše delovne sile, marveč v čedalje večji meri tudi kot bogat rezervoar industrijskih surovin in polfabrikatov, ki jih je mogoče že na njenem teritoriju predelati v finalne izdelke, kar njihovo izdelavo poceni, transportne stroške pa zniža. Oboje — seveda ob ustrezni kooperaciji — poveča konkurenčnost na mednarodnem tržišču.

In prav slednje bi morala avstrijska, posebej pa še koroška podjetja bolj upoštevati kot doslej. Koroška podjetja zlasti zaradi tega, ker so jim prišlo edinstveno dobrih sosedskih odnosov med Koroško in Slovenijo pravzaprav dani vsi pogoji za intenzivacijo gospodarskega sodelovanja s Slovenijo v prid obojestranske gospodarske rasti. Treba bi bilo, da bi se zlasti v krogih koroškega obrtnega gospodarstva letos, ko stopamo v dvajseto leto uradnega gospodarskega sodelovanja med Koroško in Slovenijo, ti krogi nekoliko nagleje odločali za kooperacijo s slovenskimi podjetji. Seveda pa bi bilo prav in potrebno, če bi to storili tudi v Sloveniji. Svet boljše bodočnosti je treba graditi tukaj in danes. Drugače tudi združene Evrope ne bo.

(bl)

Velike vsote za ceste

V Zahodni Nemčiji so izdelali obširne načrte za izgradnjo cestnega omrežja. Na podlagi tega programa naj bi do leta 1985 zgradili 5700 km štiri- in šestpasovnih avto cest ter 3800 km drugih državnih cest. Že do konca letošnjega leta pa naj bi bilo zgrajenih v Zahodni Nemčiji 4300 km avto cest in 1200 km štiripasovnih državnih cest.

Obsežne načrte naj bi uresničili v treh petletnih razdobjih, pretežni del finančnih sred-

Spomladanski sejem v Gradcu

Tradicionalni jugovzhodni sejem v Gradcu se spet pripravlja na svojo spomladansko prireditve, ki bo — kakor smo v našem listu že kratko poročali — letos v dneh od 30. aprila do 10. maja. Trajala bo torej dalj kot druga leta ter bo tudi zaradi obilice praznikov pritegnila še večje število obiskovalcev.

Razumljivo pa bo sejem tudi letos pritegnil domače in tuje obiskovalce predvsem zaradi svoje že znane atraktivnosti. Že dejstvo, da bo na sejm sodelovalo skoraj 2000 razstavljalcev iz 18 držav, je dovolj zgovoren dokaz, da bo šlo za veliko mednarodno prireditve, ki bo nudila vsestransko zanimiv in poučen pregled najnovejših dosežkov posameznih področij gospodarstva. Tukaj velja v prvi vrsti omeniti, da je to edini sejem železa v Avstriji in bo torej v Gradcu zastopana celotna avstrijska težka in predelovalna industrija. Drugo težišče graške sejemске prireditve je gradbeni sejem, na katerem bodo zainteresirani našli vse od gradbenih strojev mimo najrazličnejše opreme do vseh vrst gradbenih materialov. Prav tako ima na graškem sejmju svoje utrjeno mesto kmetijstvo z vsemi svojimi področji vključno sadjarstva, vinogradništva in gozdarstva. V zadnjem času pa se na razstavišču v Gradcu čedalje močnejše uveljavlja turizem, kjer hočejo prireditelji tokrat zlasti pritegniti zanimanje gostincev, saj bo tovrstna ponudba obsegala prav vse, kar je potrebno za grad-

njo in opremo hotelskega objekta ter za njegovo poslovanje.

Mimo teh glavnih temeljev letošnje spomladanske sejemске prireditve bodo v Gradcu zastopana seveda še razna druga področja, vendar bi predaleč vodilo, če bi hoteli naštevati vse podrobnosti. Le mimogrede naj bo omenjeno, da bodo mladi obiskovalci tudi tokrat našli svojo posebno razstavo za otroke, med ostalimi privlačnostmi pa bo vzbujala zanimanje nedvomno tudi posebna razstava z naslovom „Kemija v Avstriji“.

Graški jugovzhodni sejem — kakor pove že njegovo ime — igra poleg drugega tudi vlogo avstrijskega okna na vzhod in jug. Med tujimi državami ima na graškem razstavišču največji stalni paviljon Jugoslavija; v njem bo letos razstavljalo 100 podjetij, predvsem iz Slovenije in Hrvaške, nekaj pa tudi iz Srbije ter Bosne in Hercegovine. Poleg Jugoslavije, ki zavzema na graškem sejmju nedvomno poseben položaj (ne nazadnje zato, ker prispeva tudi velik del obiskovalcev), bodo letos sodelovale še razne vzhodne države, kot Bolgarija, Češkoslovaška, Madžarska, Poljska, Romunija in Sovjetska zveza. Pravi „vdor“ na graško razstavišče pa pripravlja tokrat tudi še Japonska, saj bo na razstavnem prostoru 500 m² priredila veliko razstavo svoje fototehnične in filmske industrije.

OD 18. DO 26. APRILA V ZAGREBU:

Vrsta strokovnih prireditev v okviru spomladanskega velesejma

V Zagrebu bo 18. aprila odprt letošnji 78. mednarodni spomladanski velesejem, na katerem bo sodelovalo okoli 1500 razstavljalcev iz 25 tujih držav in seveda iz vseh jugoslovanskih republik. Na razstavnem prostoru 150.000 m² in v 40 paviljonih bo prikazanih kar 180.000 eksponatov.

Spomladanski velesejem bo razdeljen na dva velika dela — na razstavo blaga za široko potrošnjo in na vrsto strokovnih prireditev. Razstava blaga za široko potrošnjo bo obsegala tudi vrsto modnih revij, nadalje 10. sejem prehrane ter 13. sejem obrtništva. Sejem prehrane bo obsegal tudi tekmovanja in pokašanja.

Seznam specializiranih prireditev pa obsega kar sedem točk: predvsem je treba omeniti mednarodno razstavo turizma, gostinstva in trgovine z naslovom „TU-EX“, ki bo predstavila eksponate s področij organizacije turističnih storitev, prevozne storitve in vozila, naprave za taborjenje in podobno. Nadaljnja prireditve v tem okviru bo II. mednarodni sejem embalaže in plastike. Sledila bo XV. mednarodna razstava merilne in regulacijske tehnike ter avtomatizacije z naslovom „Jurema“, s katero bo povezan strokovni seminar. Potem pride V. mednarodna razstava gradbeništva in civilne tehnike, ki bo obsegala tudi vse gradbene materiale, stroje in surovine. V ta okvir bodo spadale še III. mednarodna razstava geodezije, mednarodna razstava rudniške tehnike ter mednarodna razstava naprav in sredstev za civilno varnost z naslovom „Interprotex“, ki bo obsegala alarmne naprave za zaščito človeštva in posameznih skupnosti pred različnimi škodljivimi vplivi in nevarnostmi od kemičnih agentov do radioaktivnosti.

VOJNA NA SREDNJEM VZHODU:

Ogromno breme za gospodarstvo

Dolgotrajna vojna med arabskimi deželami in Izraelom nedvomno pomeni za te gospodarstvo dokaj šibke dežele težko breme, ki ga gotovo ne bi mogle prenašati, če ne bi prejemale izdatne pomoči od zunaj. Združena arabska republika financira svojo vojsko tako z lastnimi sredstvi kakor z denarjem arabskih petrolejskih držav in s posojili za orožje iz Sovjetske zveze, medtem ko črpa Izrael sredstva za svojo moderno armado dodatno še iz svetovnega židovskega prebivalstva, predvsem v Ameriki, prav tako pa prejema tudi uradno pomoč ameriške vlade.

Trenutno je v tej vojni „zmagovalec“ Izrael, ki ima zasedena obsežna arabska ozemlja. Kljub temu pa se bori z velikimi gospodarskimi težavami, ki mu jih nalagata „zmagoviti“ vojni pohod, ter bi brez pomoči od zunaj gotovo težko vzdržal. Za letos pri-

čakujejo, da bo Izrael prejel 650 milijonov dolarjev v obliki pomoči Židov iz inozemstva. Seveda pa izdatki za vojaške namene daleč presegajo to vsoto, saj je predvideno, da bo šlo v take in podobne namene kar 1,3 milijarde dolarjev.

Pri tem postaja pereče tudi vprašanje izraelske plačilne bilance, kjer primanjkljaj vedno bolj narašča. Res je, da plačilna bilanca trenutno še ni tako v nevarnosti, ker še vedno prihaja denar iz sredstev zahodnonemške odškodnine. Vendar pa je bilo lanske leto dovolj resno opozorilo, ko se je primanjkljaj podvojil. Izrael bo moral povečati investicije v industriji in kmetijstvu, če bo hotel doseči boljšo konkurenčnost na svetovnem trgu in s tem izboljšati svojo zunanjo trgovino.

V tej smeri gredo tudi prizadevanja Izraela za sklenitev posebnega trgovinskega sporazuma z Evropsko gospodarsko skupnostjo. Načelno so že dosegli preferencialni sporazum, v okviru katerega bo EGS za 45 odstotkov znižala svoje carine za izraelske industrijske proizvode in kmetijske pridelke; po drugi strani pa bo Izrael moral znižati svoje visoke carine za blago iz EGS za 10 do 25 odstotkov. Nekateri izraelski gospodarstveniki pa v tej zvezi sodijo, da bi bilo pametneje ta sporazum povezati z delno devalvacijo, ker so mnenja, da bo le tako mogoče s povečanim izvozom znižati naraščajoči dolg Izraela v tujini, ki bo letos dosegel precej več kot 2 milijardi dolarjev.

POŠIROKEM SVETU

DUNAJ. — Zezni prezident Jonas bo v prihodnjih mesecih opravil vrsto uradnih obiskov v tujih deželah. Za čas od 26. do 29. maja je predviden obisk v Belgiji, 10. ali 11. junija naj bi odpotoval na petdnevni obisk v Bolgarijo, v drugi polovici junija pa na obisk na Madžarsko.

BUDIMPEŠTA. — Na Madžarskem so svečano proslavili 25-letnico osvoboditve. V Budimpešti je bila ob tej priložnosti velika parada, pri kateri so sodelovale vojaške enote in mladinske organizacije. Na častni tribunski so bili poleg vodilnih madžarskih funkcionarjev tudi visoki predstavniki iz drugih socialističnih držav. Madžarski obrambni minister generalni polkovnik Lajos Cinega se je v svojem pozdravnem govoru zahvalil sovjetskim, jugoslovanskim, bolgarskim in romunskim borcem, ki so pred četrto stoletja padli v bojih za osvoboditev Madžarske, ter počastil njihov spomin.

KAIRO. — Vodja palestinske osvobodilne organizacije Jaser Arafat je izjavil, da odnose med palestinskim gibanjem in Sovjetsko zvezo karakterizira „medsebojno razumevanje“, odnose z LR Kitajsko pa „popolna in večna podpora“ Kitajske palestinski revoluciji. Arafat je dejal, da na Srednjem vzhodu ne bo miru, dokler ne bodo doseženi cilji palestinske revolucije: odprava rasističnega sionizma, ustanovitev demokratične države Palestine in vrnitev vseh palestinskih beguncev. Opozoril je, da bo leto 1970 leto mednarodnih zarot zoper palestinsko revolucijo in ves arabski svet, zato je edini možni odgovor vseljudska vojna.

VARŠAVA. — Poljska reka Bug je na področju 80 km severovzhodno od Varšave preplavila okoli 10.000 hektarov zemlje. Prebivalci iz približno 130 kmetijskih gospodarstev so morali zapustiti svoje domove in odpeljati s seboj tudi živino.

BEOGRAD. — Jugoslovanski državni sekretar za zunanje zadeve Mirko Tepavac je ob povratku z obiska v nekaterih azijskih deželah izjavil, da „se Azija prebuja“. Poudaril je, da v azijskih državah narašča zanimanje za politiko nevtralnosti, vendar ne za nevtralen kot nevtralnost, kot pasivizem, ampak za nevtralen kot tvorno delovanje v mednarodnem življenju, kot aktivizacijo v boju za rešitve.

VARŠAVA. — Poljska komisija za odkrivanje nacističnih zločinov je našla seznam z imeni zapornikov v zloglasnem nacističnem koncentracijskem taborišču Dachau. Na tem seznamu je skupno 149.268 imen.

WASHINGTON. — Kongres ameriške države Massachusetts je z veliko večino izglasoval zakon, ki mu ni primere v ameriški zgodovini. Ta zakon namreč omogoča pripadnikom oboroženih sil, rekrutiranih v omenjeni državi, da odklonijo udeležbo v vojnih operacijah ameriške vojske, če niso povezane z napovedjo vojne, ki jo mora napovedati ameriški zvezni kongres. Praktično velja ta zakon tudi za ameriške vojaške iz Massachusettsa v vietnamski vojni, kajti te vojne Amerika nikdar ni napovedala.

GVATEMALA. — Gvatemalski gverilci so ugrabili zahodnonemškega veleposlanika Karla von Spretija ter zahtevali kot „ceno“ za njegov zopetni izpust osvoboditev 16 političnih zapornikov, ki jih ima zaprte protijudski režim v Gvatemali. Ker pa gvatemalska vlada kljub posredovanju bonskih oblasti ni hotela ugoditi tej zahtevi, so ugrabitelji nemškega diplomata umorili. Dogodek je izzval ogorčenje po vsem svetu, vendar mednarodna javnost ne obsoja le neposrednih morilcev omenjenega diplomata, marveč je protest usmerjen predvsem tudi proti gvatemalskemu režimu, ki s svojo protijudsko politiko vendar nosi glavno odgovornost, da je sploh prišlo do gverilskega gibanja, ki pa se v svojem boju za demokratizacijo žal poslužuje tudi takih obsojanja vrednih akcij.

MOSKVA. — Prejšnji teden je v 75. letu starosti umrl sovjetski maršal Semjon Timošenko, nekdanji obrambni minister in eden izmed najuglednejših sovjetskih vojaških voditeljev v drugi svetovni vojni. Najprej je bil komandant zahodnega bojišča in je leta 1942 sodeloval v bitki za Harkov, pozneje pa je bil komandant stalingrajske fronte. V drugi polovici leta 1941 je vodil enote, ki so pregnale Nemce iz Romunije in Bolgarije, potem je poveljeval armadam v operacijah na Madžarskem, v začetku leta 1945 pa armadam, ki so se borile na Češkoslovaškem in v Avstriji.

DAR ES SALAM. — V glavnem mestu Tanzanije se bodo zbrali ministri neuvrščenih držav, da pripravijo sestanek najvišjih predstavnikov teh dežel. Za sestanek neuvrščenih vlada veliko zanimanje, saj je že doslej 54 držav prijavilo svojo udeležbo.

Strokovno šolanje - ključ k napredku

Velik uspeh kmetijske šole Podravlje v šolskem letu 1969-70

Ce ob zaključku neke poslovne dobe napravimo inventuro, potem iz potrebe, da ocenimo rezultate poslovanja in da začrtamo smernice za bodoče delo. Tako inventuro je napravila kmetijska šola v Podravljah ob zaključku šolskega leta 1969-70. Iz poročila ravnatelja šole dipl. inž. Francija Einspielerja, ki ga je podal na zaključni učiteljski konferenci, izhaja, da je bilo minulo šolsko leto v dvojnem oziru zelo uspešno: prvič v pogledu na število učencev, saj je šola obiskovalo 20 kmečkih fantov, in drugič v pogledu na učni uspeh, ki je bil plod vztrajnega prizadevanja učiteljskega zbora, da nudi učencem maksimalne možnosti za osvojitve potrebne strokovnega znanja.

Razveseljivo dejstvo je, da je večina naših kmetovalcev že dojela potrebo po strokovnem šolanju svojih sinov-naslednikov. Končno jih vsakdanja praksa, vsakdanji problemi in težave vedno znova učijo, da je za uspešno gospodarjenje poleg materialnih osnov v prvi vrsti potrebno strokovno znanje. Današnja gospodarska in tehnična revolucija neizprosno postavlja vsakega kmetovalca pred alternativo: biti ali ne biti, vztrajati na pozicijah tehničnega in znanstvenega napredka ali pa gospodarsko propasti. Že jutri pa bo činitelj „umsko premoženje“, to je strokovna podkovanost, v še večji meri odločil o gospodarskem obstoju sleherne naše kmetije.

Zakaj je v današnjih razmerah kmetijske proizvodnje strokovno šolanje bolj potrebno kot kdajkoli prej? Za svet industrijske družbe, v katerem živimo, je značilna hitra preosnova dosedanjega sistema kmetijske proizvodnje v pravcu izrazite tržne proizvodnje. Če je prejšnja generacija gospodarila po načelih naravnih in polnaravnih proizvodnje, pri čemer je stala v ospredju preskrba kmečke družine z vsemi dobrinami, ki jih je kmetija lahko pridelala, mora današnji kmetovalec, ne oziraje se na lastne potrebe, proizvajati za trg. Tako proizvodnjo narekujejo čedalje večja bremena, ki pritiskajo na kmetije v obliki večjih družbenih dajatev, v obliki povečanih potreb po čedalje dražjih tehničnih in reprodukcijskih sredstvih, pa tudi v obliki večjih zahtev kmečkega človeka po raznih privatnih življenjskih potrebščinah.

Tržna proizvodnja pa od kmetovalca poleg osnovnih in obratnih proizvodnih sredstev terja strokovno znanje in zopet strokovno znanje. Nepoučenemu padejo v oči le zahteve trga po visoki kvaliteti in po kontinuirani ponudbi kmetijskih proizvodov. Kmet-proizvajalec pa mora, če hoče tej zahtevi zadostiti, rešiti cel kompleks obratnogospodarskih in proizvodnih vprašanj ter izvajati vse potrebne proizvodne ukrepe. Tu n. pr. gre za bitna vprašanja prerasnitve, poenostavitve in specializacije kmetijske proizvodnje, odgovar-

jajoč naravnim in ekonomskim proizvodnim pogojem neke kmetije odnosno ožjega proizvodnega prostora. Gre za vprašanja optimalne mehanizacije postopkov, pravilno izvajanje agrotehničnih ukrepov, kot so obdelava zemlje, gnojenje, setev, oskrbovanje posevkov, zaščita rastlin itd., za izbiro primerne pasme ter za neštete druge proizvodne ukrepe, katerih pravilno in racionalno izvajanje

Leninova dela največkrat prevedena

Na sedežu UNESCO so objavili seznam del, ki so jih v letu 1968 na svetu največ prevajali. Kakor že v prejšnjih letih, je na vrhu seznama največ prevajanih avtorjev spet V. I. Lenin (katerega stoletnico rojstva bomo v kratkem obhajali); njegova dela so v letu 1968 doživela 225 prevodov. Prav tako po tradiciji je drugo mesto zasedla biblija (187 prevodov).

Naslednja mesta na vrhu seznama, ki ga uradno imenujejo Index translationum, so zavzeli Shakespeare (135 prevodov), Georges Simenon (134) in Jules Verne (133). Med sodobnimi pisarji zavzema častno mesto amer. pisateljica Pearl Buck, za katero sta se uvrstila Ernest Hemingway in John Steinbeck.

terja od posameznega proizvajalca temeljito strokovno znanje.

Pouk na kmetijski šoli v Podravljah vključuje omenjena in nešteta druga vprašanja sodobne kmetijske proizvodnje. Dinamičnost učnega ustroja, ki okvirno odgovarja ostalim kmetijskim šolam na Koroškem, daje učiteljem šole možnost, da pri pouku strokovnih predmetov dajejo poudarka prav onim obratnogospodarskim in proizvodnim vprašanjem, ki so

specifična za pogoje naših malih in srednjih kmetij. Tako kmetijska šola v Podravljah polaga povečano pozornost prav obravnavi vprašanj prerasnitve in specializacije kmetijske proizvodnje, na vprašanja torej, ki so eksistenčnega pomena za vsako našo kmetijo. Šola pa upošteva tudi splošni strukturni razvoj kmetijstva pri nas in v drugih deželah, ki gre v smeri večanja kmetijskih kompleksov. Tu je pouk vključeval po eni strani potrebo po iskanju in uveljavljanju skupnih interesov in izhodišč v ožji sosesčini, po drugi strani pa tudi potrebo po razvijanju organiziranih oblik kooperacije v večjih dimenzijah, kot se to že dogaja v raznih državah in tudi pri nas in od katerih strokovnjaki pričakujejo, da bodo edino v stanju, da nudijo manjšim kmetijam ugodnosti in prednosti večjih obratov.

S tem smo navedli le nekatere vidike, ki jih je šola pri svojem pouku postavljala v ospredje. Nemogoče bi bilo v tem sestavku podrobno opisati učno snov, ki so jo učitelji kmetijske šole v Podravljah posredovali učencem v preteklem šolskem letu. Zato se bomo omejili le na opis primerov, katerih so se učitelji posluževali, da bi teoretični pouk čim bolj približali praksi in ga s tem napravili ne le bolj dojemljivega, marveč tudi bolj pestrega in privlačnega.

Upoštevali smo dognanja pedagogov, da so avdio-vizualne metode pouka mnogo bolj uspešne od čistih avdialnih, kar pomeni, da si človek več zapomni, če dobi neko snov posredovano v besedi in optično v sliki, so se učitelji kmetijske šole v Podravljah v še večjem obsegu posluževali sodobnih učnih pripomočkov, kot so diaslike in strokovni filmi. Za vizualno dopolnitev pouka strokovnih predmetov razpolaga šola s 35 diapozitivnimi serijami, ki zajemajo nad 1000 diapozitivnih slik. Strokovne filme pa je šola dobivala od odeska za strokovni film, ki spada v sklop ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo na Dunaju. V preteklem šolskem letu so učenci podravljanske kmetijske šole gledali 78 strokovnih filmov, ki so dopolnilno k teoretičnemu pouku obravnavali teme z raznih strokovnih in splošno-izobraževalnih področij ter tako učence seznanili z nešteti praktični prijemi in ureditvami kmetijske proizvodnje v Avstriji in v drugih evropskih državah.

Ogledi naprednih kmetij so omogočili proučitev specifičnosti kmetijske proizvodnje

Na proizvodno usmeritev vsake kmetije vplivajo številni činitelji, kot so n. pr. naravni in tržni proizvodni (Dalje na 5. strani)

V A B I L O

Slovenska prosvetna zveza je na željo številnih ljubiteljev slovenske filmske umetnosti izposlovala slovenski celovečerni umetniški film

„Samorastniki“

ki je bil posnet po istoimenski povesti Prežihovega Voranca. Film prikazuje trdo kmečko življenje in usodo mladih samorastnikov, ki so doraščali v pomanjkanju in bedi hribovskih kajž v predvojnem času.

Film bodo predvajali v stalnih kinodvoranah

- v torek 14. aprila ob 20. uri v Borovljah;
- v petek 17. aprila ob 20. uri v Št. Jakobu;
- v nedeljo 19. aprila ob 11.30 uri v Železni Kapli.

Kot predfilm bo na sporedu barvni dokumentarni film o ziljskem števhanju.

Vstopnice so na razpolago samo pri večernih blagajnah po običajnih cenah.

Nova številka problemov

V novi številki Problemov (letnik 2, štev. 3), ki je dobro in okusno urejena, se bralec zopet sreča z vrsto zanimivih člankov. Koroška dijaška zveza, čigar glasilo so Problemi, je z listom očitno zadela v črno. Navadno so ciklostirana glasila v marsikaterem pogledu pomanjkljiva; o Problemih tega ne moremo trditi. K sodelovanju je ured-

ništvo tokrat pritegnilo nove moči. Trenutno deluje pri glasilu deset ljudi.

M. Grilc se v članku „Torej, gospod kancler“ bavi z zadnjimi volitvami na deželni in državni ravni. Zdi se, da je Grilc tokrat napisal članek prav na hitro. Poleg zanimivih idej in misli se pojavljajo nenkrat formalna mesta. Pisec ugotavlja jasn poraz politike NsKS in pravilno oceni komunistične glasove pri deželnozbornih volitvah. Grilc je mnenja, da mora ZSO postati moderna organizacija, pritrudi, da se je z izvolitvijo H. Ogrisa povečala odgovornost organizacije in pravi, da se bo ZSO morala pobotati s cerkvijo. V čem naj bi to „poboitanje“ obstajalo, je vsaj meni nejasno. Dijak J. Malle poroča v tej številki o raznih brezuspešnih diskusijah s predstavniki svobodnjaške stranke. Zanimiv in poučen prispevek. F. Warasch je priobčil „Intervju z zastopnikom študentov“. V ta namen se je o korotanem sogovorniku pogovarjal s kolegicco Almiro Jelen in kolegom Antonom Komarjem. Prispevek bi bil vreden ponatisa, saj v pravi luči pokaže strukturo Tomažičevega hvalisanega sosvetu. Mesečna glosa je posvečena prav tako dunajskemu Korotanu. Naj bo rečeno, da članki o Korotanu že zdavnaj sežejo preko korotanske problematike in so postali izraz boja proti ostanom slovenskega klerikalizma in njegovim zagovornikom. Številka prinaša še portret francoskega marksista Rogerja Garaudyja, nadalje prispevek o Afriki, nekaj navic in literarni poizkus Olge Mandl.

KULTURNE DROBTINE

● Zveza združenj borcev NOV Slovenije je tudi za leto 1970 razpisala nagrade vstaje slovenskega naroda. In sicer pet nagrad v skupnem znesku 30.000 dinarjev. Nagrade vstaje slovenskega naroda podeljujejo za najboljše literarne, zgodovinske, memoarne, likovne, glasbene, radijske, televizijske in filmske stvaritve o revoluciji in narodnoosvobodilnem boju na Slovenskem.

● Intendant dunajskih slavnostnih tednov Ulrich Baumgartner je bil izvoljen za člana izvršnega odbora evropske zveze glasbenih festivalov, ki ima svoj sedež v Zenevi.

● Letos obhajajo v Sloveniji že desetletnico mladinskega tekmovanja za bralne značke. Prvo tako tekmovanje je bilo pred desetimi leti v koroških občinah, kjer je šolska mladina tekmovala za Prežihove bralne značke; zdaj zajema ta akcija že vso Slovenijo, bralne značke pa so poimenovali po vseh znanih slovenskih pesnikih in pisateljih. Mladi bralec so odločili, da častni naslov „Zlata knjiga“ tokrat dobijo naslednja dela: „Ovčar Runo“ Angela Cerkenika, „Mali upornik“ Franceta Bevka in „Rdeča pest“ Josipa Ribličiča. Najbolj priljubljene knjige iz prevodne književnosti pa so bile po mnenju mladine Koča strica Toma, Pika Nagovička in Vinnetou.

● „Znanje sveta“ se imenuje nova knjižna zbirka, ki jo je po večletnih pripravah začela izdajati mednarodna založniška skupnost. Gre za zbirko poljudnoznanstvenih knjig, namenjenih mladini, obravnavana pa bodo najrazličnejša področja naravoslovja, tehnike, zgodovine, umetnosti in kulture.

-ma-

STONE SVETINA

14

UKANA

PRVA KNJIGA

Policista sta se pognala kot vzmeti in hitro odvezala dekle. Ko sta bila gotova, sta se postavila v „mirno“ kot dva lesena svetnika in čakala, kaj se bo še zgodilo.

Melita je vstala in si vsa presenečena popravila lase. Preplašeno je gledala v majorja in mislila, da sanja. Doumela je, da se stvar obrača njej v prid in onim trem v slabost. Major se je obrnil k njej, srditost mu je zginita iz obraza, kot bi jo umil. Prijazno se je nasmehnil:

„Vaša mati je bila pri meni in mi razložila vso zadevo. Na kratko mi povejte, kaj so hoteli od vas!“

Povedala mu je, da so hoteli podatke o sestri in da ona nič ne ve.

„Laže, gospod! Ve, da je odšla v partizane,“ se je skušal vmešati Bogdan.

Wolf je vzkipek: „Držite svoj umazani gobec in ne vtičajte se v stvari, ki vas ne brigajo, vi bedak, in ne motite mojega pogovora z gospodično!“

Melita je povedala Wolfu, da jo je ustavil na cesti in da mu je dejala, da jo je sam pognal v partizane, ker je izginita potem, ko jo je prišel domov opozoriti, da jo sleduje gestapo.

Wolf se je zresnil in njegov izraz je postal neusmiljen oster.

„Poslušajte! Ali drži, kar pravi dekle?“

Bogdan je prebledel in nenadoma so se mu začele tresti noge.

„Odgovorite na vprašanje!“

„Laže, gospod major!“

„Opozarjam vas,“ je dejal major, „te stvari bomo preiskali. Če drži, kar pravi dekle, da ste jo opozorili, je to zločin zoper nemško državo. Izdaja službene tajne in osebno izkoriščanje položaja. Lako vas postavimo k zidu in ustrelimo po najkrajšem postopku. Ali razumete to, vi, bedak?!“

Bogdan se je bolešno nakremžil.

„Ali so vas tepli?“ je vprašal major. Pogled mu je obvisel na biču in nato na dekletu. Na vratu so bili vidni sledovi mučenja. Dekle je molčalo, le razmaknilo je obleko in pokazalo razsekano kožo.

„Kaj ste počeli z dekletom?“

„Komunistka je, skojevka,“ se je skušal izgovarjati Bogdan in nemočno zmignil z rameni.

„Molčite! Ali sem vas kaj vprašal o tem? Ona je Nemka! To si zapomnite, vi trije prasci, enkrat za vselej! Poskrbel bom za to, da si boste zapomnili! Dajte mi bič!“ je ukazal Bogdanu. „Vi pa lezite na klop!“ je dejal agentu z mesarskimi rokami. Ta ga je gledal osuplo, kot da ga ne razume. „Razumete nemško? Ali veste, kaj je povelje? Če ne ubogate, vas vse tri postrelim kot pse!“

Agent je legel. Major je pomignil drugemu policistu in mu pomolil bič: „Naštetje mu deset krepkih!“

Vsakokrat, ko je bič flesnil po hrbtu, je tepeni zaječal. Ko je dobil deset udarcev, je major ukazal, da zamenjata vlogi. „Krepko jih vrnite prijatelju, ki je bil tako neusmiljen z vami!“

Bogdan je stal pri mizi in mrzel poč ga je oblival.

„Lezite, Bogdan Založnik!“ ga je ledeno oplazil majorjev glas, ko je drugi nehal zdihovati.

Legel je na klop in čakal.

„Naložita mu vsak deset krepkih na zadnjico, da se mu ne bo več zljubilo misliti z njo!“

Vsakokrat, ko je bič zažvižgal po zraku, ga je spekle, kot bi ga zarezali z nožem v živo meso. Čeprav je sklenil, da bo sramoto molče prebolel, ni šlo brez ječanja in vzdihov. Major se je smejal, ko je pomivalec posode mlatil po njem.

„Tako. Pravici je zadoščeno. Če komu od vas postopek ni bil všeč, se lahko pritoži na tramvaj-komando. Ali je jasno?“

„Jasno, gospod major!“ so zavpili vsi trije hkrati.

Wolf se je zresnil in se naredil važnega. Prevzel ga je občutek zadoščanja.

„Bogdan Založnik, dajte mi spis o tej zadevi! Vse, kar imate napisanega!“

Ko mu je Bogdan prinesel listine, jih ni niti pogledal. Prezirljivo se je nakremžil in zmečkal papir v pesti. Onim trem pa je rekel: „Postavite se v vrsto in poslušajte! Prijavite svoj prostovoljni odhod na partizansko ozemlje v štiriindvajsetih urah! Komur predlog ni po godu, ga lahko pošljemo v kazenski bataljon na Vzhod. Glede vas, gospod Založnik, bom zadevo še preiskal in premislil. Lahko vas poslavim pred vojno sodišče. Še to vam povem, če se temu dekletu ali gospe mami zgodi kakšna malenkost, boste vsi trije viseli. Tu pa imate svojo prijavo, da si obrišete z njo svojo preplašeno rit!“

Z igralsko kretnjo mu je vrgel v nos zmečkano prijavo in pomignil dekletu, da sta odšla.

Spremil jo je do ceste. Podal ji je roko v slovo in ji dejal:

„Veseli me, da sva se spoznala, čeprav v kaj čudnih okoliščinah, in da sem lahko nekaj napravil za vas. Pojdite domov, pozdravite gospo mamo in ne mešajte se v poli-

Tudi v Pliberku se pripravljamo na občinske volitve

Prejšnji mesec smo na posvetovanju zaupnikov sklenili, da na letošnjih občinskih volitvah 26. aprila Slovenci spet nastopimo s samostojno listo in sicer pod imenom „Občinska volilna skupnost“. Nosilec slovenske liste bo tudi tokrat Mirko Kumer, pd. Črčej na Blatu. Poleg njega kandidirajo dolgoletni občinski odbornik Ignac Domej pd. Zgonc v Rinkolah, ki je znan kot vztrajen zagovornik naših pravic, dr. Marko Dumpelnik, živinozdravnik v Pliberku, ki se je v kratkem času pri nas zelo priljubil, ter Lipej Kolenik kot zastopnik delavcev. Naš mestni svetnik Anej Kolenik je zaradi starosti prosil, da ga ne kandidiramo več; to njegovo željo smo upoštevali in na njegovo mesto imenovali Štefana Trampuscha, podjetnika v Nonči vasi. Poleg imenovanih so na listi tudi zastopniki iz Pliberka, Vogrč, Libuč, Doba in Komlja.

Čeprav vsi kandidati ne bodo prišli v občinski odbor, bodo na zborih zaupnikov imeli priložnost izraziti potrebe krajev, ki jih zastopajo in bodo izvoljeni zastopniki te težnje zagovarjali v občinskem odboru. Zato bodo izvoljeni mandatarji pred vsako občinsko sejo zaupnike na posebnem sestanku seznanili z dnevnim redom ter se z njimi pogovorili o njihovem zadržanju oziroma stališču k posameznim vprašanjem.

Pred šestimi leti so naši kandidati za občinske volitve izdelali načrt

za svoje delo v občinskem odboru. Glavne točke tega načrta so bile dosega enakopravnosti slovenskih občanov, pospeševanje gospodarskega napredka tako na kmetijskem kot na industrijskem področju, ureditev občinske cestne mreže in še vrsto drugih problemov, ki so potrebni za napredek in uspešen razvoj naše občine.

Z zadovoljstvom lahko poročamo, da smo v poslovni dobi starega občinskega odbora uspešno delovali in je v plodnem sodelovanju uspelo več ali manj zadovoljivo re-

šiti mnoga važna vprašanja. V prvi vrsti so zastopniki naše liste uveljavili enakopravnost slovenskega jezika pri uradovanju na občini, kar pomeni bistven prispevek k utrjevanju mirnega sožitja med obema narodoma v občini. Prav tako smo v občini dosegli tudi enakopravnost pri dodelitvi sredstev v kulturne namene. V gospodarski politiki naše občine je bila dosežena vrsta lepih uspehov, kot so asfaltiranje cestnega omrežja, gradnja vodovodov v Grablje, Borovje, Šmarjeto, Senčni kraj in Rute pri Rinkolah, napeljava električne energije do oddaljenih kmetij, gradnja šole v Šmarjeti, napeljava javnih telefonov v vse vasi v občini, pospeševanje gostinstva in turizma, preskrba delovnih mest v domačem kraju, kar je eno najbolj perečih vprašanj naše občine, ter še vrsta drugih stvari, ki jih tu ni mogoče vseh naštevati.

Mislimo, da ni treba posebej poudarjati, da je poleg vseh prizadevanj naš kmetijski referent in podžupan Mirko Kumer vsak drugi turek uradoval v občinski pisarni in našim občanom pomagal z nasveti pri raznih problemih. To bo tudi v bodoče radevolje storil, če bodo kandidati naše liste na občinskih volitvah spet dobili zaupanje volivcev.

Kandidati naše „Občinske volilne skupnosti“ so za prihodnje obdobje občinske politike v Pliberku spet pripravili svoj delovni načrt, ki ga bodo volivcem še podrobneje predstavili in obrazložili.

DOBRLA VAS

Naprošeni smo bili, da objavimo naslednji dopis:

Občinske volitve. — Na splošno željo občanov hočemo tudi mi spet kandidirati, ker le na ta način bomo v bodoče lahko soodločali o delovanju in usodi naše občine.

Da se bo naš glas slišal, podprite tudi vi listo 3.

Volilna skupnost — Wahlgemeinschaft

Dr. Luka Sienčnik, živinozdravnik, Dobrla vas; Martin Wastl delavec in kmet, Lovanke; Hanzej Miklau ml., kmet, Podholm; Joško Urban, nameščenec, Dobrla vas.

Zaradi pomanjkanja prostora več dopisov nismo več mogli objaviti v tej številki in bodo prišli na vrsto prihodnjič. Prosimo za razumevanje. Uredništvo

PARTIZANSKA GROBIŠČA NA KOROŠKEM

Celovec

Na centralnem pokopališču Annabichl v Celovcu je pokopanih mnogo žrtev nacističnega nasilja. V mrliški knjigi tega pokopališča pa sta kot partizana vpisana samo dva in sicer Janez Županc iz Obirske in Ravnik Jurij z Bleda.

Prvoborcju Janezu Župancu je Zveza koroških partizanov postavila nagrobni kamen z napisom: „Slava: Janez Županc prvi koroški partizan — Erster Kärntner Partisane — 4. IV. 1915 — 14. X. 1943. Padel za svobodo domovine v Šmarjeti v Rožu — Gefallen für die Freiheit der Heimat in St. Margareten im Rosental — Ehre — Zveza koroških partizanov.“

Janez Županc se je leta 1939 umaknil pred nacisti skupaj s selskimi uporniki v Ljubljano. Ko so Jugoslavijo zasedli Nemci in Italijani, se je priključil prvim partizanskim enotam na Gorenjskem. Julija 1942 je prišel nazaj na Koroško ter v okolici Železne Kaple in Sel ustanovil prve odbore Osvobodilne fronte.

Ravnik Jurij je vse do leta 1965 na celovškem pokopališču bil neznan partizan. Na križu je bilo samo ime „Georg Ravnik — 27. 10. 1943“. Ko je ZKP dobila zvezo z materjo tega padlega borca, smo zvedeli, da je Jurij Ravnik imel partizansko ime Saša in da je padel v borbi z Nemci 27. oktobra 1943 v podgorjanskih Rutah. Rojen je bil 21. oktobra 1922. Saša je oktobra 1943 prišel s pokojnim Francem Primožičem - Markom na sektor Mače.

Oba padla borca počivata na pokopališču v isti vrsti št. 26, področje 1, grob 8 in 2.

Spomniti se moramo tudi narodnega heroja Majde Vrhovnik, študentke medicine iz Ljubljane, ki je kot partizanka bila v Celovcu ujeta od geštapa in po večkratnem zverinskem mučenju 5. maja 1945 ustreljena. Njen grob še vedno ni znan, čeprav smo po vojni podvezli vse, da bi ga našli.

KOT ŽRTVE SO PADLI V BORBI ZA NASI

Dob pri Pliberku

Pred nedavnim nas je za vedno zapustil Štefan Messner, Petrov oče v Dobo pri Pliberku.

Življenje pokojnemu Petrovemu očetu ni bilo praznik, bilo je delaven dan od zore do mraka, kajti Petrov oče je bil kmet z dušo in telesom. Ljubil je svojo zemljo in vse življenje obračal njene brazde, sejal plodno zrnje, spremljal mlado rast do zoritve in ob dobrih letinah žel bogate sadove. Vsakdanjega kruha na Petrovi domačiji nikoli ni manjkalo, tudi takrat ne, ko so še doraščali otroci. Toda Petrov oče je vedel, da železna hrana ni vse in da je mlademu človeku potrebna tudi duhovna hrana, zato jo je v veliki meri rezal svojem otrokom: omogočil jim je, da so študirali in tako dospeli v ugledne članke naše narodne skupnosti.

Zato ni čudno, da se je ob zadnji poti rajnega Petrovega očeta zbrala velika množica žalnih gostov, da ga pospremi na pokopališče v Nonči vasi ter se tako pokloni človeku, ki je kot dober sosed, značajan človek in zaveden Slovenec bil spoštovan v bližnji in daljnji okolici.

Ob odprtem grobu pokojnika je

spregovoril tolažilne besede domači župnik, zbor domačih pevcev pa se je od blagega pokojnika poslovil z žalostinkami. Domača zemlja je truplo Petrovega očeta sprejela v naročje kot mati ter mu bo nudila zasluženi počitek.

Žalujemo ostalim izrekamo naše globoko sožalje.

V a b i l o

Združenje staršev na Državni gimnaziji za Slovence priredi v nedeljo 19. aprila 1970 ob 14.30 ur v veliki dvorani Glasbenega doma (Konzerthaus) v Celovcu

PEVSKI KONCERT

ki ga bosta skupaj izvajala dijaški mešani zbor Državne gimnazije za Slovence in dekliški pevski zbor južnotirolskih dijakinj Seminarja otroških vrtnaric iz Bozena.

Na sporedu bodo slovenske in nemške ljudske in umetne pesmi.

Prisrčno Vas vabimo na to kulturno srečanje z južnotirolskimi gosti, ki naj bi hkrati uvrstilo vezi med obema narodnima skupinama.

Vstopnice si pravočasno poskrbite v pisarni Državne gimnazije za Slovence.

Uspešen zaključek plesnega tečaja v Bilčovsu

Slovensko prosvetno društvo „Bilka“ v Bilčovsu je letos prvič priredilo za svoje člane plesni tečaj, ki ga je vodil plesni učitelj Srečko Arčon z Jesenic. Čeprav je v začetku med člani društva bilo precej dvoma, češ, tečaj ne bo uspel, ker ga društvo še nikoli ni priredilo, se je pokazalo, da je mladina imela prav. Tečaja se je namreč udeležilo nad dvajset plesnih parov, ki so si pridobili osnovno znanje družabnih plesov, ki sodi v splošno izobrazbo sodobnega človeka.

Marsikdo je že preizkusil, kako neprijetno je, kadar se znajde na plesni družabnosti in zaradi neznanja plesa ne more sodelovati. Nad štiriinset mladih ljudi v našem društvu v bodoče teh skrbi ne bo več imelo. Zato se imajo v prvi vrsti zahvaliti društvu „Bilka“, ki je v svoje prosvetno delo vključilo tudi to sodobno zvrst prosvetnega dela; posebej pa seveda plesnemu učitelju Srečku Arčonu, ki je udeležencem tečaja posredoval znanje plesa in pri tem tudi skrbel za disciplino, ki je na vsakem takem tečaju nujno potrebna. Zahvala pa velja tudi Slovenski prosvetni zvezi v Celovcu ter Delavski univerzi „Tomo Brejc“ v Kranju, ki sta našemu društvu pomagali, da je do tega tečaja prišlo.

Ob zaključku tečaja so minulo so-

boto napravili tudi malo slovesnost, na kateri sta se v imenu tečajnikov zahvalila tov. Arčonu Rina Ogris in Marijan Einspieler ter mu v zahvalo izročila spominsko darilo. Zatem so tečajniki priredili še tekmovanje, saj je navada po vsakem plesnem tečaju, da tečajniki pokažejo, kaj in kako so se naučili. Vsi udeleženci so izrazili željo, da bi društvo tudi v bodoče skrbelo za take tečaje.

O B V E S T I L O

Invalidska komisija pri Zvezi koroških partizanov obvešča osebne vojaške invalide, da lahko zamenjajo stare knjižice za znižano vožnjo vojaškega invalida pri Zvezi koroških partizanov v Celovcu, Gasometergasse 10/I. S seboj naj prinesejo stare invalidske knjižice in dve doprni sliki.

Invalidska komisija pri Zvezi koroških partizanov deluje vsak ponedeljek in četrtek dopoldan.

Invalidska komisija ZKP

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA —

tiko! Drugič morda ne bo šlo tako lahko,“ je dejal pomenljivo in se ji nasmehnil.

Melita je začudena zrla za avtomobilom, ki je izginil za vogalom, in počasi krenila proti domu.

9

Major Wolf je sunkovito zavrl in ostro zavil s svojim črnim mercedesom na dvorišče velike gostilne ob cesti. Na dvorišču je bilo privezanih nekaj konj, ob cesti pa je stalo nekaj nemških vojaških vozil. Hiša je bila zavita v mrak, le spodnja okna so bila še razsvetljena. Razgledal se je, postal pred zadnjimi vrati in prisluhnil. To je bila njegova navada, ki mu je prešla v kri in meso, da se je celo doma na dopustu obnašal previdno. Nikjer ni bilo nikogar. Iz hiše se je slišalo pijano petje in se mešalo z ropotom posode v kuhinji. Wolf je vedno prihajal v temi. Kadar koli je prišel, je bila gostilna polna gostov. Obiskovali so jo ljudje, ki se jim je na veliki cesti zahotelo počitka in razvedrila. V tej hiši so bili gostoljubno sprejeti in dobro postreženi. Obiskovali so jo domači ljudje in nemški vojaki, zato tudi njegov obisk ni pomenil nič sumljivega.

Nenadoma je postal radoveden, kdo vse sprošča svoje pevske sposobnosti v pivski sobi. Okna na dvorišču še niso bila zastlata. Stopil je nekaj korakov nazaj in pogledal skozi odmaknjeno zaveso v pivnico. S posebnim užitkom je opazoval ljudi, ki niso vedeli, da jih kdo gleda... Soba je bila preprežena z dimom. Ob točilni mizi se je narejeno smehljala mlada, debelušna natakarcica. Ko je točila pivo in je imela obe roki polni, jo je toponos oficir trepljal po napesti zadnjici in se pijano in zadovoljno rezal, medtem ko je njegov tovariš z zavistjo sledil gibom njegove roke po obetajočih okroglinah. „Lepo se zabava ta naša vojska in s skromnimi sredstvi,“ je pomislil Wolf in šel z očmi k

sosednji mizi, kjer so štirje smrtno resni možje, pripadniki SS-orožja, pili vsak svoje pivo in se redkobesedno menili. V kotu je prepevala vesela družba vojakov, nekateri pa so se kar naprej ozirali k mizi, kjer sta ob vinu vsak s svojo žensko sedela dva vojaka. Nad njimi je na leseni oblogi visel plakat, ki si ga videl povsod. Učinkovita, zeleno črna kombinacija slike moškega v površniku, ki prisluškuje, s klobukom, globoko pomaknjenim na oči. Plakat s parolo: Pozor, sovražnik prisluškuje! je učinkoval bolj utrujajoče kot grozljivo. Wolf je vedel, da plakata nihče nima za mar, ker so se ljudje parol prenaedli. Obratno, plakat je opozarjal sovražnike Nemcev na molk, ker je bil možki podoben policijskemu agentu. „Ko bi naše ljudi v propagandnem ministertvu vodile stvarne predstave, potem bi bila namesto mračnega moškega naslikana pomanjkljivo oblečena ženska z razprlimi slegni, napelimi prsmi in vsaj takšno zadnjico, kot jo v tej gostilni trepljajo naši možje. Potem bi se vsem tistim, ki so potrebni in ki niso potrebni parol, po plakatu lepile oči in marsikdo bi celo parolo prebral.“ Tako pa se mu je zdel plakat podoben pličjemu strašilu na njivi, za katerega se nihče več ne zveni.

Ko je potešil radovednost, je zavil k zadnjim vratom. Zagledal jo je, ko je pravkar stopila skozi vrata in nekaj naročala kuharici. Ana je s svojo lepoto zavrla njegovo navdušenje zanjo. Toda zdaj je že nekaj časa minilo, odkar je odšla in zdelo se mu je, da se že trezni. Porodila se mu je misel, da je vrednost te ženske v tem, da jo ima, čar Ane pa v tem, da si jo želi. Želja po Doris je bila podobna gladi, ki ga moraš potešiti.

Samo rahlo je odprl kuhinjska vrata. Toliko da je zagledala del obraza, je vstala in oči so ji zasijale. Že je bila v veži pri njem in ga sprejela z nenavadno prijaznostjo. Peljala ga je v sobo v prvem nadstropju, posebej pripravljeno zanj. Šla je pred njim in opazoval jo je, kako je hot-

ljivo pregibala boke in mlela z dolgimi, lepimi nogami. Postave je bila visoke, gibke in za razliko od Ane, žensko polnejša. Občutil jo je kot nepričakovano veselo usodo, ki blaži in nikoli ne rani. Šele ko je zaprla vrata za seboj, so ji zagorele oči in je dejala:

„Kako prav, da si prišel, Helmut. Zelo važne vesti imam zate.“

„Človek je zavzet, da ne more in ne ulegne, čeprav me nenehno vleče k tebi,“ ji je podvoril.

„Saj razumem, Helmut!“ je rekla in ga hrepeneče ogledovala.

Njegov nasmeh je otrpnil in začutil ga je kot imenitno krinko.

„Ali si sama doma? Nisem opazil moža.“

„Sama. Šel je v mesto in se vrne šele jutri,“ je dejala z razigrano veselostjo.

„Prav,“ je dejal Wolf zadovoljno, ko se je z odporom spomnil na oči drobne podlasice, na kramarsko dušo človečka, ki je z denarjem priklenil to žensko k sebi kot vabo za svoje kupčije.

„Ljudje, ki si jih naročil, čakajo spodaj.“

„Oh, imenitno! Ti si zlata vredna ženska. Ob tebi sem skoraj pozabil nanje.“

Smehljaj je preletel njene ustnice. Bledi, ovalni obraz so obkrožali črni lasje, oči pa so ji sijale z neko zatajevalo strastjo, ki je vsakogar izzivala. Nosek je bil privlačno blag, ustnice polne in sveže. Vsi njeni gibi in njeno polno telo jo je izdajalo za žensko, ki svojih moči ne more razdati. Na videz je nanj učinkovala varljivo, čeprav mu je bila neskočno vdana.

„Helmut, preden bi se sestali, bi te postregla. Saj oni lahko čakajo. Medtem pa bi se raje midva pomenila nekaj stvari.“

Odhitela je in ga pustila samega. Wolf se je ozrl po

Strokovno šolanje - ključ k napredku

(Nadaljevanje s 3. strani)

ni pogoji, razpoložljiva delovna sila i. dr. Da bi kmetijska šola vzpostavila neposredne stike z naprednimi kmetovalci in tako omogočila učenecem, da spoznajo praktične prijeme sodobne kmetijske proizvodnje, je tudi v tem šolskem letu organizirala ogled naprednih kmetij. Taki ogledi nudijo mimo optične slike predvsem možnost proučitev činiteljev, ki v določenih specifičnih okoliščinah vplivajo na ureditev kmetijske proizvodnje.

Izredna strokovna predavanja — posredovanje specialnih strokovnih tem

Poleg rednega pouka je kmetijska šola v Podravljah pripravila učencem tudi izredna predavanja o specialnih temah, ki jih v sklopu rednega pouka ni mogoče dovolj izčrpno obravnavati. Tako so učenci med drugim poslušali predavanje o specialnih pravnih vprašanjih, s katerimi se kmetovalec srečuje v vsakdanji praksi, predavanje o davkih, posebno predavanje o gnojilih, gnojenju in rastlinski zaščiti ter predavanje s predvajanjem filmov o preprečitvi nezgod v kmetijstvu in gozdarstvu.

Strokovni tečajji — koncentriran praktični pouk

Odgovarjajoč učnemu načrtu za kmetijske šole, so učenci kmetijske šole v Podravljah tekom šolskega leta absolvirali dva strokovna tečaja in sicer molzni tečaj, ki jih je seznanil z vsemi teoretičnimi in praktičnimi prijemi ročne in strojne molže, ter 14-dnevni strojni tečaj, katerega so učenci absolvirali v kmetijsko-tehničnem izobraževalnem centru deželne kmetijske zbornice v Celovcu. Tu so učenci dodatno k pouku na šoli pridobili vse potrebno praktično znanje s področja kmetijske tehnike,

ki je postala nerazdružljiv člen vsake kmetijske proizvodnje.

Izvenšolski tečajji — koristna dopolnitev strokovnega šolanja

Kmetijska šola v Podravljah pa je za kmečke fante priredila tudi dva izvenšolska tečaja: šoferski in plesni tečaj. Že od nekdaj imajo učenci podravelske kmetijske šole možnost, da v času bivanja na šoli obiščejo šoferski tečaj in opravijo šoferski izpit za vse kategorije motornih vozil. Te ugodnosti so se učenci poslužili tudi v preteklem šolskem letu. Prav tako privlačne je bil plesni tečaj, kar izhaja iz dejstva, da so se ga učenci udeležili polnoštevno. Da je šola tudi temu vprašanju posvetila primerno pozornost, ima svoj izvor v splošni koristnosti takega tečaja, pa tudi v dejstvu, da kmečki fanti po vaseh nimajo podobnih priložnosti.

Življenje učencev v izvenšolskem času

Bivanje učencev na kmetijski šoli v Podravljah pa ni bilo izpolnjeno zgolj s poukom in učenjem. Hišni red jim je dopuščal dovolj časa, ki so ga lahko izkoristili za poslušanje radia, gramofonskih plošč in magnetofonskih posnetkov, za gledanje televizijskega sporeda, za gojitev družabnih iger in podobno.

Prijetno in koristno spremembo v vsakdanjem življenju podravelskih učencev je pomenil obisk predstavnikov ruske tovarne dušika, ki so v kratkih predavanjih seznanili učence z delom tovarne dušika v Rušah, z ureditvijo kmetijskega šolstva, s kmetijskim tiskom ter z različnimi vprašanji zasebne in družbene kmetijske proizvodnje v Sloveniji. Ob tej priložnosti so gostje iz Slovenije obdarnili učence z dragocenimi slovenskimi strokovnimi in leposlovnimi knjigami.

Koroški Slovenci imamo vso pravico do javne slovenske kmetijske šole

K zaključni učiteljski konferenci podravelske kmetijske šole pa je treba ugotoviti še naslednje: Medtem ko je učiteljski zbor vseskozi pozitivno ocenil uspeh, ki ga je šola dosegla v preteklem šolskem letu, pa ni mogel mimo ugotovitve, da se mora kmetijska šola v Podravljah še vedno boriti s težavami, ki so posledica odklonilnega stališča pristojnih oblasti do zahtev koroških Slovencev po ustanovitvi javne slovenske kmetijske šole. Zato bi bil že čas, da deželna vla-

da, ki je po uradnem stališču ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo v tej zadevi izključno pristojna, končno najde ustrezno rešitev tudi tega za koroške Slovence važnega vprašanja. Pozitivno rešitev bi bilo pričakovati tembolj, ker je deželni glavar Hans Sima neposredno po skupni vlogi obeh slovenskih organizacij na ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo pozitivno podprl upravičene težnje koroških Slovencev.

E. F.

Wir müssen vergessen

MNENJE NEMŠKO GOVOREČEGA SOSEDA:

und uns
gegenseitig achten
und respektieren,
wenn wir
in Frieden
miteinander leben
wollen!

Wenn man in Kärnten aufwächst und hellhörig ist, bekommt man im Laufe der Jahre sehr oft das Wort „Tschusch“ oder „Windischer“ zu Ohren. Bei den Feierlichkeiten zum 10. Oktober, dem Jahrestag der Volksabstimmung 1920, wurde und wird noch heute sehr oft von den „Heimattreuen“ gesprochen, aber auch vom bösen Feind, der mit seinen Krallen über die Grenze griff. Es gibt noch Redner, welche sogar behaupten, daß die Opfer, vermutlich meinen sie jene des ersten Weltkrieges und des Abwehrkampfes, noch zu sühnen seien. Es wird auch noch vom „deutschen Boden“ gesprochen und von den „Deutschen“ in unserer Heimat usw.

Als Kind macht man durch die Schulen diese Feiern mit, ohne darüber nachzudenken und es zu wissen, was damit gemeint sein kann und was das eigentlich bedeuten soll. Wohl wußte man, daß das damalige Jugoslawien in den Jahren 1918—1920 den Südtel unseres Landes beanspruchte. Es kam zum Widerstand und schließlich zur Volksabstimmung, welche zu Gunsten der noch jungen Republik Österreich ausfiel. Alles in Ordnung! Diese Tatsachen wird niemand bestreiten. Doch wenn man dann älter wird, zu denken und zu überlegen anfängt, hört man jene Ansprachen und die Beitelung „Tschusch“ oder „Windischer“ mit ganz anderen Ohren — außer man ist so verblendet, wie es leider noch viele Landsleute sind, obgleich ich davon überzeugt bin, daß sie bestimmt nicht die Mehrheit ausmachen. Man muß sich fragen, warum spricht man so geringschätzig über Menschen, nur weil sie eine andere Mutter- und Umgangssprache haben, obwohl sie ebenfalls vollwertige Bürger unseres Landes sind. Man wird eigentlich nie ganz klug daraus werden.

In letzter Zeit gab es unter Leserbriefen in der Kleinen Zeitung eine ganze Serie von Antworten und Meinungen zu diesem Thema, welches ein slowenischer Student auslöste. Sehr bald kamen die meisten Schreiber vom eigentlichen Thema und von der Gegenwart ab und verfielen in die Vergangenheit. Es wurde aufgezählt, welche Verbrechen und Ungerechtigkeiten die Deutschen nach dem ersten u. zweiten Weltkrieg erdulden und hinnehmen mußten, aber von der anderen Seite sprach von diesen Schreibern natürlich niemand. Sie schwiegen schön brav, was die Deutschen vielen hunderttausenden Menschen für himmelschreiende Ungerechtigkeiten zugefügt haben, weil nicht Deutsch ihre Muttersprache war, oder weil sie einer Rasse (Juden) angehörten, welche den Deutschen damals nicht paßte. Daß dann Leserbriefschreiber gezwungenermaßen in ihren Antworten auch dieses Unrecht aufzählten, um den gerechten Ausgleich herbeizuführen, ist sehr verständlich. Auch die Slowenen waren vom Hitlerregime schwer betroffen.

Nun gut, das ist vergangen und vorbei. Es werden beide Seiten vergessen müssen, mag es auch schwer fallen, denn nur dann ist der erste Schritt zu einem guten Einverständnis und zum friedlichen Zusammenleben in unserem Land getan. Ein Sprichwort sagt: „Die Zeit heilt alle Wunden.“ Sie heilt sie aber nur dann, wenn

man sie nicht immer wieder durch Haß und Unverzeilichkeit aufreißt, wenn man endlich damit aufhört, ein Volk zu verachten, nur weil die Vorfahren einmal einen Teil von Kärnten gefordert haben. Aus dieser Zeit leben auf beiden Seiten nur mehr wenige Menschen. Was können wir heute dafür, was vor fünfzig Jahren gewesen ist. Lebt ein Mensch bewußt nur in und mit der Vergangenheit, so sitzt er bestimmt im falschen Zug und er wird den Anschluß an die Zukunft verpassen. Wenn wir heute von der Minderheit sprechen, so möge man in der Gegenwart bleiben und in die Zukunft sehen.

Es wird auch häufig von bestimmten Kreisen eine Minderheitenfeststellung verlangt. Ich möchte dazu sagen, daß ich weder für noch gegen eine solche Feststellung bin, da ich glaube, daß das einzig und allein Sache der Minderheit selbst ist. Man möge sich vielleicht ein Beispiel an Burgenland nehmen. Soweit mir bekannt ist, hat es dort auch keine Minderheitenfeststellung gegeben. In Burgenland sind die nationalen Streitigkeiten zum Vergleich zu Kärnten jedoch sehr minimal. Ich glaube, in Kärnten liegt sehr viel daran, daß man mit der Vergangenheit nicht abschließen will und daß es noch sehr starke national übertriebene Kreise gibt, die immer von neuem provozieren, sobald sie merken, daß sich die Sache beruhigt. Sowas kann nie zum Guten und zum Frieden führen.

Mich stört es zum Beispiel sehr, wenn man in Kärnten vom „deutschen Boden“ und von den „Deutschen“ und „Heimattreuen“ spricht. Wir sind alle Österreicher, sprechen zum größten Teil die deutsche Sprache, sind jedoch keine Deutschen und leben nicht auf deutschem Boden! Was die Heimattreuen betrifft, so glaube ich sagen zu dürfen, daß die Mehrheit der damals in Südkärnten lebenden Slowenen 1920 für Österreich gestimmt haben, was jedoch jetzt keineswegs dazu verpflichtet, daß sie nun ihre Eigenständigkeit als Volksgruppe aufgeben müssen. Sie halten ebenfalls treu zu Österreich und Kärnten und verlangen lediglich, daß man sie respektiert und anerkennt und ihnen das gibt, was der Artikel 7 des Staatsvertrages ihnen zubilligt! Den heutigen jugoslawischen Staat möge man bei diesen Angelegenheiten endlich aus dem Spiel lassen; das sind innerösterreichische Angelegenheiten. Man soll aber auch nicht vergessen, daß wir heute mit Jugoslawien gute Nachbarschaft pflegen und daß auch jene in diesem Staat reisen, welche dann z. B. bei Diskussionen über dieses Thema, oder als Redner bei den 10.-Oktober-Feiern diese gute Nachbarschaft verurteilen und über dieses Volk herziehen. Wo liegt hier die Logik?

Zum Schluß möchte ich nochmals feststellen, daß man, soll dieses Problem gelöst werden, endlich mit der Vergangenheit abschließen muß. Wird das nicht geschehen, sind wir junge Leute nicht gewillt mitzutun. Wir sind für den Frieden im Lande und auch bereit, mit der völkischen Minderheit zu leben!

Herbert Guffenbrunner, Jun.
9065 Ebenthal

Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA —

sobi in ugotovil, da se od njegovega zadnjega obiska ni nič spremenilo. Uporabljal jo je le sam in izključno za svoje namene. V njej so se zgodile že spodbudne stvari. Miza, stoli, zavese, kavč, vse mu je zbuvalo predstave, ob katerih ni mogel drugega, kot da se je zadovoljno nasmehnil in si mislil: „Pri ženskah učinkuje absolutno parada moškosti. Posebno pri takih, kakor je ta. Tu gospoduje pravica močnejšega, ker si ona želi, da jo nekdo vpreže v svoj voz in jo z bičem uči pokorščine; drugače mora ona pokoriti druge, to pa je zanjo kaj dolgočasna naloga.“

Prav hvaležen je bil majorju Hrastu, tajnemu agentu že izpred vojnih let, da mu je predlagal to hišo za javko in to žensko za steber obveščevalnega dela. Nikdar ne bo pozabil, kako je bilo, ko so se prvič sestali v tej sobi. Hrast, sedaj šifra H-8, močan možki z bikovskim vratom, šarman ten, z rahlo osivelimi lasmi nad ušesi, za eno svetovno vojno starejši od njega, po izkušnjah pa mlajši za dve, je začel pri njej kariero. Wolf ga je hitro spregledal. Proučil je podatke o njem. Ločen, odtujen in naveličan samega sebe, je zdravil svojo zagrenjenost v vročem naročju te ženske, in javka bi mu poleg vseh drugih pogojev in možnosti zvez idealno služila še za kaj razveseljivejšega. Da njegova ideja ni slaba, je bilo Wolfu takoj jasno. Zato se je, kot vsi pametni in dovolj nesramni ljudje, tudi on okoristil z njo, čeprav mu tudi lastnih nikdar ni zmanjkalo. Ženska je glede na ugodne kupčijske pogoje hitro in brez vsakršnih pomislekov pristala na sodelovanje. To mu je bilo všeč, ne da bi mu bilo sumljivo. Zadevo je takoj obrnil sebi v prid. Kar lahko koristi drugim, bo še lažje koristilo njemu. Zato se je oglašil takoj naslednjega dne pri njej sam. Ko sta bila v sobi in sta se pogovorila o nekaterih poslovnih stvareh, ji je mimogrede podvoril. Pri slavesu pa ji je podržal roko in jo dolgo gledal, kot se je ne bi mogel nagledati in je ne zapustiti. Tudi v njenih očeh se je vžgal

plamen, ki je lahko mnogo obetal. Takrat je vedel, da je H-8 opravil pri njej in da bo njegovo mesto zasedel on. Zato ga je prav na hitro, takoj ko se je spoznal z vsemi stvarmi, ki jih je H-8 napletel, poslal v partizane. Od njega si je mnogo obetal, že z ozirom na to, da si je znal poskati tako imenitno žensko. Še istega večera, ko je H-8 odšel, je bil Wolf z njo v postelji. Potem je odstranil vse, ki so se še vrteli okoli nje, tako da je ostal sam. Ne samo to, da ga je presenetila s svojo ženskostjo, presenetila ga je tudi s svojo bistroumnostjo. Njene organizatorske sposobnosti so bile zavidanja vredne. Pokazala se je kot dobra učenka, ki slepo uboga in obožuje učitelja. Vse te lastnosti pa so mu prijale in je vse spretno izrabil. Vpregel jo je v voz, iz katerega se ni bilo mogoče izpreči. Navdušilo pa ga je to, da se je v tem vozu dobro počutila in mu mnogo koristila. Priporočila mu je nekaj uporabnih ljudi in ga povezala s Fronto. Organizirala je celo nekaj sestankov, na katerih se je sestala Wolf s predstavniki oboroženega gibanja. Tu se je predstavil kot skriti profitašist, ki želi pomagati osvobodilnemu gibanju in preprečiti mnoge nepotrebne žrtve.

Resničnost svojih izjav in namenov je dokazoval s staro, obledelo legitimacijo socialdemokratske stranke še pred Hitlerjevim nastopom. Na široko je govoril čez fašizem in obetal v Nemčiji spremembe, ki bodo prinesle mir Evropi. Seveda njegove besede ne bi padle na ugodna tla, če ne bi dal nekaj uporabnih informacij in orožja.

V takih zvezah je videl dvojno korist. Prišel je v stik z nasprotnikom in izgubil strah pred anonimno silo gibanja. Pri njegovem delu mu je to bolj koristilo kot škodovalo. V svojih zvezah je šel prek meje službenih pooblastil; to pa je bilo koristno za njegovo osebno varnost.

Vrnila se je s pladnjem jedil in steklenico vina. Medtem ko je jedel, mu je pripovedovala o svojem delu v

Fronti. Z navdušenjem jih je proglašala za naivne in se ponasala s tem, da je napravila vse, kar ji je naročil. Posebno zaupanje si je pridobila, ko je poročala Fronti o stanju v nemških enotah, o transportih in nemških načrtih, za katere naj bi zvedela iz razgovorov z nemškimi vojaki, ki so se ustavljali v njeni gostilni. Tudi sanitetni material, nekaj municije in pištol je pripomoglo k temu, da jo ima Fronta za zanesljivo.

Wolf se je smejal s polnimi usti:

„Imenitno igraš. Kakšen skrit obveščevalni talent. Pridobila si boš še večje zaupanje. V mislih imam nove načrte. Zapri bomo nekaj ljudi, ki nimajo kaj posebnega nad seboj in niso nevarni. Potem boš posredovala zanje, in izpustili jih bomo. In še nekaj ti bom povedal, kar vzemi resno, dal bom zapreti vse, ki se vtikajo vate; vsi ti bodo tudi izginili, zato ti svetujem, ne želi jim slabo.“

Bila je presenečena, da ji posveča tako pozornost. Po končani vojni se ji je odpirala sijajna bodočnost. Major je samec in na tihem je upala, da bi pustila moža in vzela majorja. Bil je to del njenih sanj o velikem življenju, kakršnega bi rada živila. K takemu življenju pa bi ji pomagalo samo denar. Veliko denarja, o katerem je sanjala že kot uboga dekle revne matere, ki ji razen lepote ni mogla dati ničesar drugega.

„Helmut, ne boj se zame! Tvoja sem. Ne bom se dala premamiti nikomur,“ ga je večkrat prepričevala, obenem pa je znala neliti njegovo ljubosumje, o katerem ni niti malo dvomila, da bi bilo igrano.

„Saj ti zaupam. Če ti ne bi zaupal, mi ne bi bilo do tebe, kolikor mi je,“ je dejal major, mislil pa si je: „Ženska je ženska. Največje zaupanje je, če omejim njene možnosti za izdajo na minimum. Kar misli naj si, da sem ljubosumen.“

Potem mu je izročila poročila, ki so prispela po posebnih zvezah. Wolf jih je odprl in zadovoljno preletel.

Katere jabolčne sorte bomo v bodoče sadili?

V zadnji številki našega lista smo objavili prvi del članka, ki ga je napisal znani strokovnjak inž. Marko Polzer, tokrat pa prinašamo še nadaljnje opise jabolčnih sort, ki pridejo za naše kraje najbolj v poštev.

Carjevič Rudolf (Kronprinz Rudolf) je izborna, zgodnjezimsko jabolko. V ugodnih legah in ob dobri negi postane srednjedebele, s težo 11 dkg, navadno ploščata, le redko okroglasto. Osnovna barva je svetlo zeleno rumenkasta do blede rumena, do četrte je plod svetlo ali bolj temno rdeče nadahnen. V skladišču se dobro drži včasih le do konca decembra, navadno pa do konca januarja, medtem ko tekom februarja gotovo začne gniti. V legah z megljo je sad krastav in je torej potrebno večkratno škropljenje. Zato sajenje v naših krajih v večjem številu ni priporočljivo, če nimamo pravočasno zagotovljene prodaje.

Koksova oranževka je odlično poznojesensko namizno jabolko, srednje velikosti (teža 10 dkg), temnorumene osnovne barve, do polovice pa je površina oranžnoredče zamazano progasta. Meso je ob pravi užitni zrelosti sočno, sladko in zelo prijetno začinjeno. V skladišču navadno močno gnije in je jabolko treba uporabiti tekom novembra ali decembra. Drevo zahteva zavetno lego z dobro zemljo.

Jonatan (Jonathan): Izvrstno, bolj zgodnjezimsko jabolko ameriškega izvora, srednje velikosti, teža okoli 12 dkg, svetlo rumene osnovne barve, do četrte ali polovice pa temnejše rdeče zamazano progasto. Meso je intenzivno rumeno, srednje čvrsto, vendar nežno, sočno, prijetno sladko in dobro začinjeno. Sad dobiva deloma na drevesu, zlasti pa v skladišču tako imenovani „Jonathan-Spots“ — temne do črne pike in pege, ki ostanajo sicer le na površju, vendar zaradi tega trpi lepota sadu. Jonatan naj bi imel na svojem vrtu, vsak sadjar, lahko tudi kot glavno sorto.

Rdeči Boskop (Roter Boskoop), je nastal iz Lepega Boskopa. Sad je debel, teža okoli 18 dkg, olup večinoma nežno raskav, deloma gladek, rjavkaste do zelenkastorumenne osnovne barve, do četrte ali polovice pa je temno ali bolj svetlo rdeče obarvan. Meso je bolj kislasto kot sladko. Drevo je zelo močne rasti v širino in zato neprikladno za majhne vrtove.

Rumeni Belfler (Gelber Bellefleur) ima debel sad, navadno visoke oblike, dostikrat okroglast ali tudi rahlo ploščat. Večinoma je rumen, samo izjemoma zelo obsončen sad lice malo svetlordeče nadahnjeno in je redko posejano z rjastimi dobro vidnimi pikami. Je to izborna zgodnjezimsko namizno jabolko. V skladišču že januarja gnije in posebno debeli sadovi postanejo steklasti. Drevo je za pozebo precej občutljivo, zlasti po vejah, kjer se na ranah pozebe vedno naseli rak.

Zlati Delises (Delicious Gulden) je zelo plemenito zgodnjezimsko jabolko ameriškega izvora. olup ima precej nežen in občutljiv, malo bleščoč, oranžno rumen, rahlo pikčast. Sad je okroglast, včasih zmerno visok in precej debel, teža znaša povprečno 17 dkg. Meso je rumeno, precej čvrsto, sočno in sladko, zelo

plemenito očinjeno. Zlati Delises je na svetovnem trgu najbolj iskano jabolko. Strokovnjaki trdijo, da je drevo glede podnebja in zemlje zelo zahtevno. Ker imam to sorto v domačem sadovnjaku že okoli 35 let, lahko rečem, da je sad izvrstnega okusa. Pač pa dobi kakšno leto sad na drevesu ob večjih rjastih pikah razpoke zvezdnate oblike, kjer potem v kleti kmalu začne gniti. V gotovih letih postane sad v kleti mestoma steklast in je kmalu pokvarjen v celoti. Omeniti pa je treba, da so steklasti boleznimi podvržene takorekoč vse debele zimske jabolčne sorte.

Kanadka (Kanada Renette): Je izvrstno zimsko jabolko, zelo debelo, teža okoli 17 dkg; oblika precej menjajoča, večinoma več ali manj ploščata, malo rebata, olup precej grob, zelenkasto rumene osnovne barve, samo izjemoma rdeče ali rjavo nadahnen, posut z rjastimi pegami, rja pokriva dostikrat eno do tri četrte površja. Meso je rumenobelo, zadosti sočno in sladko, harmonično kislasto in dobro začinjeno. Trpežnost je različna po legi in vremenu. Sočnost ponehava že od januarja naprej; ker je olup dostikrat močno

SADNA DREVESCA

vseh plemen in jagodičje oddaja domača drevesnica MARKO POLZER, Vazar, pri Št. Vidu.

Najboljše jabolčne sadje.

raskav, izhlapi veliko vlage in sad vene. Dostikrat pa se drži tudi do pozne zime. Drevo je precej občutljivo za pozebo na vejah, kjer se na rano ugnezi rak. Rasti je zelo močne, predvsem na širino, in je torej neprikladno, če ni dosti prostora na vrtu.

Ontario je zimsko do vrgredno jabolko kanadskega porekla s povpreč. težo 20 dkg, olup zelo tanek, vendar čvrst in gladek, v jeseni modrosivo nadahnen. V skladišču postane površina voskasta in polbleda. Na drevesu je sad rumenkasto zelene osnovne barve, četrto do pol površine pa je svetlo ali bolj temno rdeče nadahnen. Sad je ploščat do močno ploščato okrogel, različno močno rebat. Meso je svetlo zelenkasto rumeno do rumenkasto belo, ob popolni užitni zrelosti srednje čvrsto, nežno, zelo sočno, malo sladko, dobro kislasto, le malo začinjeno. Na pomlad zelo priljubljeno namizno jabolko. Drevo zahteva sočno lego, da sad res dozori in dobi lepo rdečo barvo. Za pozebo zelo občutljivo, zato ga ne kaže saditi v legah, ki so izpostavljene pozebi, ali v mokrih in mrzlih zemljinah, kjer jeseni predolgo raste.

Šampanjka (Champagner Renette): Zelo trpežno zimsko in vrgredno jabolko. Samo v dobrih pogojih srednje debelo, teža 10 dkg. Sad je srednje čvrst do nežen, gladek, svetloru-

men, samo poredkoma malo blede rdeče nadahnen, pike splošno slabo vidne. Oblika sadu je precej enotno zelo ploščata. Meso je skoraj belo, samo iz hladnih leg malo zelenkasto, ob polni užitni zrelosti srednje čvrsto, sočno, zmerno sladko, pretežno kislasto, komaj začinjeno. Šele v pozni zimi in spomladi, ko ni več na ponudbo plemenitejših jabolk, velja kot namizno jabolko in postane na trgu priljubljena, vendar ne posebno dobro plačana tržna sorta. Ker drevo te vrste že leta poznam, moram reči, da se prav dobro obnese v primeri zemlji in v legah, kjer sadno drevje ne pozeba. V primerinih legah je sad brez vseh madežev, zelo trpežen, da ga pozimi skoraj ni treba prebirati, spomladi pa zelo dober in rahel, da vsakomur tekne. Res je, da drevo rado pozeba; ker je poznozimski sad, ostanje drevo dolgo v listju in tudi sad na drevesu pozno dozori, v mrzlem podnebnju pa sploh nezadostno. Na rane se naseli rak. Vsak sadjar naj bi sadil vsaj eno drevesce, da bi imel še spomladi dober trpežen sad za družino.

Bobovec (Bohnappel) je poznozimsko in vrgredno gospodarsko in jedilno jabolko. olup je rumenozelene osnovne barve, do polovice in več površja nejasno progasto rdeč. Sad je srednje debel, teža 11 dkg. Če je drevo preveč polno, nosi drobiž in je zato potrebno močno redčenje krošnje. Sad je izvrsten za jabolčni sok in mošt ter za kuhinjsko uporabo.

S tem bi bile na kratko opisane jabolčne sorte, ki odgovarjajo našemu okusu in sploh okusu potrošnikov — kupcev in so torej na trgu priljubljene. Sicer so vse dobre namizne sorte v primerjavi s preprostimi industrijskimi in gospodarskimi sortami bolj občutljive za pozebo, vendar cepljene na odpornejši deblotvorec ob pravilni oskrbi, primerni legi in zemlji ozebajo v splošnem samo v krošnji, kar pa drevo preboli. Veliko sort saditi ni priporočljivo. Za dom zadostuje, da imam nekaj sort različne zoritvene dobe.

Sajenje zgodnjih vrst bi lahko omejili v sodelovanju s sosedi ali sorodniki, ker moramo računati, da nam bo srednje ali visoko debelno drevo, ko doraste, prinašalo letno po 100, 150 ali celo 200 kg sadu; to pa je celo za dve družini preveč, kajti najzgodnejše sorte se v kleti obdržijo le okoli dva tedna. Tolažimo se lahko z dejstvom, da sad na drevesu ne dozori ves naenkrat, marveč se zorenje različno po toploti dneva vleče ob stalnem hladnem vremenu med časom zorenja tudi do tri tedne. Poznozimske sorte pozebajo, ker sad pozno dozori in je drevo dostikrat še v soku, ko pride mraz. Nekatere sorte, ki izvirajo iz krajev z vročim podnebjem, pa pozebajo, ker spomladi brstijo šele tedaj, ko postane že res toplo in potem rastejo predolgo v jesen.

Do dobrega sadja pridemo najhitreje s precepljanjem zdravih, četudi starih dreves gospodarskih sort. Na teh ogrodnikih lahko že tretje leto pridelamo nekaj sadu, v petem letu pa že do 50 kg; poleg tega smo tudi pred pozebo bolj varni.

Inž. Marko Polzer

„Gorenje“ iz Velenja se zanima za podružnico v Podjuni

Tovarna „Gorenje“ v Velenju, ki proizvaja električne in plinske štedilnike, hladilnike, peči na olje in druge izdelke, je eno najmočnejših tovrstnih podjetij v Jugoslaviji in se kot izvoznik uveljavlja tudi v drugih državah.

Ob otvoritvi podružnice tovarne „Tesnilka“ iz Medvoda v Šmihelu nad Pliberkom, je bilo slišati, da se tudi tovarna „Gorenje“ zanima za izgradnjo proizvodnega obrata, in sicer v Pliberku, kjer bi izdelovali nekatere gospodinjske aparate iz velenjskega programa.

Znano je, da tudi pri nas kažejo precejšnje zanimanje za industrijska podjetja, ker zlasti v Podjuni manjka še ogromno delovnih mest in so delavci zaradi tega primorani, da se na delo vozijo v oddaljena industrijska središča.

O možnosti take razširitve tovarne „Gorenje“ je bilo govora tudi med nedavnim obiskom predsednika Izvršnega sveta SR Slovenije Staneta Kavčiča v Velenju.

Vzpon svetovnega turizma

Po podatkih mednarodne unije uradnih turističnih organizacij (UIOOT) je bil v letu 1969 dosežen največji vzpon, zabeležen v 60 letih v mednarodnem turističnem prometu. Računajo, da je bilo vseh inozemskih turistov skupaj 153 milijonov, kar je 8 odstotkov več kot v letu 1968, ko je bilo zabeleženo 141 milijonov inozemskih turistov. Hkrati je bil dosežen devizni učinek 15 milijard in 300 milijonov dolarjev v mednarodnem turističnem prometu ali 9 odstotkov več.

Po splošni oceni kažejo lanski rezultati, da so se vrnila tista „nora turistična leta“ v začetku 60 let po dveh letih relativne stagnacije. Predvsem to razlagajo s saniranjem evropskega gospodarskega položaja, ki je privedel do vzpona na raznih področjih dejavnosti, predvsem na področju mednarodne izmenjave. Pri tem je treba upoštevati, da je tudi svetovna trgovina v minulem letu narasla za 10 odstotkov.

Evropski turizem še nadalje vodi v mednarodnem turističnem prometu. Od skupaj 153 milijonov turistov odpade na evropski kontinent 112,5 milijona (v primerjavi z letom 1968 povečanje za 8 odstotkov). Hkrati je v Ameriki zabeleženo približno 30 milijonov turistov (Severna, Centralna in Južna Amerika), na Pacifiku in v Aziji 3,3 milijona, v Afriki 2 milijona itd. Evropa je imela 9,1 milijarde dohodka od mednarodnega turizma. Ostanek so si razdelile Amerika (4 milijarde), Azija in Pacifik (900 milijonov), Afrika (385 milijonov dolarjev) itd.

Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA — Tone Svetina: UKANA —

H-8 mu je poročal, da je postal načelnik v štabu brigade Janka Premrla-Vojka. Priložil je skico pohodov brigade in njenih položajev na Cerknem. Sledila so pojasnila o oborožitvi in o opremitvi o stanju v enotah. Nadalje spiski komandantov in komisarjev. T-2 je poročal, da je postal komandant bataljona. G-8 se je vrnil v partijski komite. X-12 pa je poročal o sabotajah in poizkusih pobijanja funkcionarjev med bojem.

Wolf, ki je poročilo površno preletel, je v duhu sestavljal poročilo za generala in s tem v zvezi delal načrte za izvedbo nalog v ofenzivi, ki so jo pripravljali. Ko je prebral, je poklical moža, ki sta ga čakala. Prvi je bil tridesetleten brezposeln mesar, z grobim obrazom in kožo, podobno drevesni skorji. Že leto dni je postopal in delal priložnostno ter vohunil za Nemce. Vendar je prejel toliko, da se je preživljal. Zdaj ko je stal pred nemškim majorjem, ni vedel, kam bi obrnil svoje potuhnjene in brezizrazne oči. Drugi pa je bil neznan človeček, na pol izučeni krojač. Iz vasi pod gorami je poročal Nemcem o Fronli in o delu terencev. Bil je bledičen, z ošiljenim nosom in živimi, preiskujočimi očmi.

„Jutri lahko odideta prek dogovorjene zveze na Primorsko v brigado.“

Ko sta prejela naloge za svoje delo, je dejal major: „Dvojna plača se vama nabira na knjižnico. Po uspešno opravljenih nalogah dobita še posebno nagrado.“

Odšla sta. Ko je potihnilo štokljanje po stopnicah, je Doris dejala: „Nič kaj simpatična človeka. S prvim se ne bi rada srečala kje na samem.“

Wolf se je zarežal: „Misliš, da sta simpatična meni? Velika umetnost je krotiti in usmeriti take primitivce.“

„Jaz jima ne bi zaupala.“

„Ni se bati za njiju. Tadvaj imata dovolj umazane roke in za njiju obstaja samo ena pol: da delata to, kar sta za-

čela. So pa še zanimivejše stvari. Pred nekaj dnevi sem iz begunjskih zaporov izpustil tri, ki bodo odšli v partizane. Istočasno pa jih bom kompromitiral, da so poslani. Zgrabili jih bodo in jih privili, da se jim bo jezik razvezal kot gramofon. Povedali bodo stvari, ki bodo koristile nam in ne njim. To povzroča v partizanskih vrstah strah pred gestapom in vzbuja nezaupanje med njimi samimi.“

Doris je strmela vanj z vprašujočimi očmi. „Tako izgubite mnogo ljudi.“

Wolf se je zakrohotal: „Saj jih imamo za to,“ nato pa je skušal malo popraviti nerodni vtis, ki so ga njegove besede napravile nanjo. „Seveda pošljem take, ki ne zaslužijo drugega. Ti so za vabo, da odvrnejo lisičje nosove obveščevalcev drugam, stran od velikih rib. Velika riba, kot je H-8, pa je vredna sto malih in še več, moja draga. Tako se ustvarja zmeda in s strahom se zmanjšuje sposobnost za boj. Končno je to enostavna zadeva. Nič drugega, kot če pri šahu žrtvuješ kmeta, da rešiš trdnjavo. Ali še bolj preprosto: žrtvuje se bataljon, da obkoljena divizija prebije fronto. Taki tipi pa bodo pri njih ustvarili vzdušje sumničenja, ki bo pokvarilo njihovo opevano tovarišijo. Z negotovim občutkom, kdaj in kje te bo kdo izdal ali te ustrelil v hrbet, pa se vojna težko vodi. To je nekaj osnovnih zamisli, katere nam pomagaš uresničevati tudi ti.“

Žensko je za hip objela tesnoba, ki jo je opazil tudi major; vedel je, da je zadel v živo. Vstal je in pogledal na uro. „Točno še eno uro in sedemintrideset minut imam časa.“

„Oh ne, Helmut,“ se je zdrznila Doris. „Vedno se ti tako mudi,“ mu je očitala.

„V vojni smo in čas je zlato.“

„Prav imaš, Helmut, tudi jaz tako mislim.“

Stopila je k vratom in obrnila ključ. Prižgala je zatemnjeno lučko in ugasnila večjo. Sobo je napolnil topel so-

mrak. Ovila mu je roke okrog vratu. Upognil jo je in omahnila mu je na kavč.

Drugi del

KRI NA LISTJU

Kdor zna umreti, ne zna biti suženj.

Seneca

1

Na večer se je cunjasta megla, ki se je valila po počajih gora, razkadila. Čez sedlo je potegnil severovzhodnik. Redka drevesa ob goličavi so zadržala. Listje se je usipalo z vej in se vrtnčilo v vetru kakor roji pijanih metuljev. Izgubljeno je padalo na orumenelo travo.

Na okopu mitralješkega gnezda, potuhnjenega na gredini skalovja na robu, se je zganil Primož. Zmrzilo ga je. Zavil se je v koc in sedel nazaj k svojemu orožju. Zamaknil se je v igro svetlobe in sence, ki jo je zdramilo sonce z večerne strani neba. Mogočna, kopasta gora pred njim je nenadoma zažarela v škrlatnem plamenu. Strme grape pod njim pa so temnele. Z žalostjo v srcu je gledal sij, ki so ga požirale sence iz grap. Dan je umiral. Sklonil se je in pobral odprt zvezek, ki je ležal pri nogah. Preletel je zadnjo stran, ki jo je napisal popoldne.

Črni vrh, 20. oktobra 1943. Čepim v zasedi na sedlu. Pred menoj proti jugozahodu in za menoj proti Alpam se zemlja odpira kakor dobro naročje. Prijetno mi je pri srcu.

(Se nadaljuje)

za oddih in razvedrilo

Po vaseh je valovilo nezaupanje, strah, negotovost. Skoraj ni bilo dneva, da Nemci ne bi zgrabili kakega človeka.

Aleš, obveščevalec, za katerega je bila razpisana velika nagrada, je bil v veliki nevarnosti. Toda, prav te dni se ji je moral izpostavljati najbolj: hotel — in moral je razvozlati zapletene mreže!

Martina je še bolj kot drugi v teh napetih dneh čutila in pričakovala, da se mora nekaj zgoditi. A bolj kot zase je trepetala za Aleša. Zadnje čase ji je brat Filip že nekajkrat zaskrbljeno namignil, da je v nevarnosti.

— Še ti mu reci, naj ne hodi tako predrzno! Kadar pa bo tudi tebi kaj grozilo, te bom obvestil zadosti zgodaj!

Martini še na misel ni prišlo, da bi mogel Filip delati na oba kraja, čeprav so bile njegove besede včasih sila dvoumne. Sicer pa tudi Aleš nikoli Martini o Filipu ni omenil kaj dvomljivega.

Toda — poslej, po zadnjih aretacijah, Aleš ni več zaupal Filipu tako kot nekdanj. Predvsem pa ne o tem, kje in kdaj hodi! Zato je Filip nekako zaskrbljeno Martini naročil, naj mu sporoči, kdaj jo bo obiskal Aleš.

Martina se je temu čudila:
— Mar se ne sestajaš z njim sam? Zakaj pa prek mene?
— Blizu najine javke je bila že

— Mar ti je kaj znanega o zadnjem streljanju? jo je pogledal.

Takoj je začutil, da je z njo govoril Filip.

— Ne, a vem, da nisi mogel biti dosti stran. Pomisli: zadnjič je padel eden vaših in pred dnevi je spet pokalo v grapi! Tam pa vendar prihajaš ti! Kot da si pozabil, kako jim gre zate?!

Aleš ni imel časa, da bi ovinkaril, zato je vprašal naravnost:

— Je Filip zadnje čase kaj govoril s teboj?

Martina ga je vprašujoče pogledala:

— Zakaj vprašuješ? Je kaj narobe?

— Zaenkrat še ni in morda ne bo, toda varuj se.

Aleš je bil ta večer dosti resnejši kakor ponavadi. Zato je takoj poprijela:

— Filip mi je naročil, da se še nocoj oglasi pri njem. Nekaj ti ima povedati, kar meni ni hotel!

To je bilo za Aleša, ki se je ogibal Filipa, spet nekaj novega.

— In praviš, da ti ni hotel povedati, za kaj gre?

— Ni. Opozarjal pa me je tudi pred Golobom, je povedala Martina.

— Pred njim? Kaj je še rekel?

— Opozarjal me je, naj se pazim! Aleš, zdi se mi, da bom morala res zginuti! Kaj praviš? Če rečeš, grem kar s teboj?

Aleš je imel zmenek prav z Golobom. Poprej je hotel še ugotoviti, kaj hoče Filip. Toda tega Martini ni povedal...

Med previdno hojo je ugibal, kaj mu ima povedati Filip, ki mu je bil vse bolj sumljiv. Toda ni ga našel ne na gradbišču, ne doma, kakor običajno. Slabe volje je nadaljeval pot h Golobu, pri katerem so se zdaj stekale poglavitve novice, ki so zanimale Aleša. V temnem hlevu sta šepetala precej dolgo o vsem, tudi o Filipu in Martini. Golob se je potem rahlo odkašljal in rekel:

— Ne maram se vmešavati v tvoje osebne zadeve, vendar te zaradi tebe vse naše reči opozarjam, da je boljše, če ne hodiš po vasi. Zlasti pa, da ne hodiš k Martini v hišo!

Če bi bil izgovoril to kdo drug, bi ga Aleš oštel, ker pa je prišlo iz Golobovih ust, mu je samo prikimal in dodal:

— Nocoj sem moral iti, da sem jo opozoril. Če bo treba, pomagaj ji! Dolgo res ne bo smela biti doma!

Golob mu je povedal, da s pripravo fantov za odhod v partizane niso take težave, kot so mislili, ker se jim ne da, da bi jih pokosile sovjetske katjuše, potem sta se kmalu ločila.

Nazadnje mu je Golob, prav tako kakor Martina, svareče svetoval:

— Zdaj je tu okoli, kakor bi hodil po megli. Varuj se!

Preden je stopil v toplo pomladan-

Zapletene mreže

IVAN JAN:

{Odlomek iz povesti „Mrtvi ne lažejo“}

večkrat nemška zaseda, zato trenutno ta pretrganost!

Martini je zdaj nekaj reklo, naj bo celo proti bratu nezaupljiva.

— Zadnje čase tudi k meni ne zahaja!

Tako je rekla, čeprav sta imela domenek prav za naslednji večer.

— Škoda, — je bil žalosten Filip. — Zaradi važnih novic ga bom moral pač dobiti kako drugače!

Delal se je, kakor da hoče oditi, ko mu je Martina po kratkem premisleku rekla:

— Če je res kaj nujnega, pa mi povej!

— Čeprav si njegovo dekle, moram o tem govoriti z njim sam!

Le kaj bi moglo biti takega? je zavrtalo v Martini. Iz izkušnje z Alešom pa je vedela, da ne sme razkazovati prevelike radovednosti.

Da bi bil prepričljivejši, je Filip dodal:

— Če bi komurkoli drugemu zaupal to, kar imam povedati njemu, bi bilo narobe!

Po kratkem molku je Martina neodločno rekla:

— Morda se bo oglasil jutri zvečer! Morda, pravim. In kaj naj mu rečem?

— Nič drugega kot to, naj se oglasi pri meni. Čakal ga bom!

Martina je težko pričakovala Aleša, namenjena, da bo ta večer neodločno zahtevala, naj jo pokličejo v gozd. To zlasti zato, ker ji je Filip pred odhodom spet namignil, da je morda Golob tisti človek, ki izdaja organizacijo. Težko je verjela v to, toda zdaj je že sprevidela, da se v teh časih gode najbolj neverjetne reči. To, kar je bilo včeraj resnica, je danes laž, tisti, ki je bil predvčerajšnjim videti poštenjak, bo jutri postal največji podlež.

Čakala ga je v temi, in ko so zaropotali kamenčki, je brž na okno izobesila ruto, znamenje, da je vse mirno in varno.

— Samo, da si živ in cel, fant moj! ga je pozdravila vesela in zaskrbljena hkrati.

Aleš se je čudil tej njeni izredni skrbi, vendar se tudi on zlepa ni mogel nasmehnuti. In čeravno si je zadnjič očital, da ne bo več prišel k Martini v sobo, je to prav zaradi nje in zaradi občutka zaupanja storil še to pot.

Aleš jo je zamišljeno pogledoval in pred očmi se mu je na hitro utrnulo vse, kar je vedel o Filipu, o Golobu, o izdajah! In kakor bi na glas razmišljal, je pritrtil:

— Nemara imaš prav. Še malo, pa boš šla z menoj!

Martina je oživila:

— Kaj se godi? Je res že tako daleč? Bojim se te negotovosti!

Aleš je pomiril dekle in ji nekako rekel, da ni v nevarnosti, dokler je tudi Filip na svobodi, ki je vendar njen brat.

— Brat ali ne, zdaj je nevarno, kakorkoli se obrnem! Kdaj bom lahko šla?

Aleš ji je zagotovil, da kmalu, le še nekaj stvari da mora razvozlati, dotlej pa naj bo na oprezu.

V naslednjem hipu se je Aleš pognal s poti, a tam so ga že zgrabile številne, močne in neprizanesljive roke, ki so ga podrle na tla. Hotel se jim je iztrgati in čutil je, da je najmanj dve, po nemško preklinjajoči postavi, pahnil v grmovje. Aleš je bil trden in spreten fant, ki je znal tudi udariti. Med pehanjem, preklinjanjem in stokanjem, ko je že osvobodil desnico, pa ga je na tla položil trd udarec v hrbet. Pred očmi so mu nekaj trenutkov poplesavali rdeči in višnjevi krogi, potem pa je spet vedel, kaj se godi z njim. Prišlo je tako naglo, da si še ni bil čisto svest vsega. Ko je spet hotel mahnuti z rokami, se mu je

sko noč, je tudi Aleš opozoril Goloba:

— Morda si ti v večji nevarnosti kakor jaz. Pazi se, in če bo sila, jo potegni k nam!

Aleš se je zagodil med znano grmovje, ki je obdajalo ozko stezo in potihno za seboj puščal Golobovo domačijo. Onstran grape, kjer je preskočil potok, jo je ubral po gozdni poti, ki je sprva vodila navzdol, potem pa se je polagoma začela vzpenjati proti grebenu. Zdaj se je počutil že varnega, zato je orožje obesil prek rame in razmišljajoče hodil skozi temo.

Naenkrat se je vanj zajedla sčemeča svetloba žepne svetilke, iz teme pa je zarenčal oster glas:

— Hände hoch!

V naslednjem hipu se je Aleš pognal s poti, a tam so ga že zgrabile številne, močne in neprizanesljive roke, ki so ga podrle na tla. Hotel se jim je iztrgati in čutil je, da je najmanj dve, po nemško preklinjajoči postavi, pahnil v grmovje. Aleš je bil trden in spreten fant, ki je znal tudi udariti. Med pehanjem, preklinjanjem in stokanjem, ko je že osvobodil desnico, pa ga je na tla položil trd udarec v hrbet. Pred očmi so mu nekaj trenutkov poplesavali rdeči in višnjevi krogi, potem pa je spet vedel, kaj se godi z njim. Prišlo je tako naglo, da si še ni bil čisto svest vsega. Ko je spet hotel mahnuti z rokami, se mu je

Izberite tudi vi!

- Rok Arih: **KROKIJ**, zbirka kratkih spisov, 164 str., pl. 28.—
- France Bevk: **MOJA MLADOST**, pisateljevi spomini na mlada leta, 224 str., slik. priloge, polusnje 115.—
- Ivan Cankar: **EROTIKA**, faksimile prve izdaje iz leta 1899, 132 str., usnje 72.—
- Tone Čufar: **NOVA GAZ**, izbor spisov delavskega pisatelja, 240 str., ppl. 34.—
- Jože Dular: **KRKA UMIRA**, roman dolenske vasi, 452 str., pl. 51.—
- Damir Feigel: **OB OBRATU STOLETJA**, zbirka humoresk, 192 str., ppl. 33.—
- Drago Grah: **KONEC PRAVLJICE**, novele o mladih ljudeh, 228 str., polusnje 80.—
- Janez Gradišnik: **URA SPOMINA**, zbirka novel, 312 str., ppl. 50.—

Posamezne knjige lahko naročite tudi po pošti
KNJIGARNA „NAŠA KNJIGA“ CELOVEC, WULFENGASSE

v zapestja boleče zajedla verižica, s katero so ga zvezali med tem, ko je zaradi udarca omotičen obležal na tleh. Vanj so še vedno svetili z žepno svetilko, dva pa sta ga naglo pretipala, mu prebrskala žepa in mu pobrala vse, kar so našli na njem in v obleki. Zdaj mu ni nič pomagala lepo vzdrževana brzostrelka, ki jo je zaplenil policijskemu naredniku, in obsedel je tam s topo bolečino v telesu. Jezilo ga je grenko spoznanje, da so ga ujeli tako poceni, tako enostavno! Skozenj je valovilo ugibanje:

— Izdaja! Kdo je? Filip, Golob? Ali kdo drug?

Kakor v sanjah so se mu prikazovali obrazi najbolj znanih: Filipov, Golobov, Jesenovčev, Marinčev in celo Martinin. Vse se mu je zmešalo od bolečine, presenečenja, jeze! Vse to je gledal skozi nedoločeno meglico, kakor bi se pred njim zavrtel raztrgan filmski trak. Potem so po njem začeli padati udarci! Kamor je bilo in s čemerkoli. Vmes je razločil sikanje:

— To je tisti „hauptbandit“! Tu imaš!

Oficir, ki je vanj svetil z baterijo in opazoval, kako ga obdelujejo njegovi policisti, se je ustrašil, kajti imel je povelje, da ga pripelje živega. Živ mu je pomenil ne le znamenit plen, morda tudi zvezdico več in del denarne nagrade, temveč tudi teden dni dopusta. Doma ga je čakala ljubeča žena, razvedrilo, več tednov vlemestnega življenja in mir, ki ga v tem prekletem banditskem in gozdnatem „Oberkrai“ ni mogel dočakati. Zato je velel:

— Naložite mu jih le, ubiti ga pa ne smete!

Aleš ga je slišal skozi udarce, ki so takoj popustili v moči. Mar bi mu moral biti hvaležen! On, ki bi jih najraje izzval tako, da bi ga pokončali kar tu, hitro in s kakim strelom. Vedel je, kaj bodo poskušali z njim, čeprav si ni mogel misliti, da bo še huje. Iz vsega je posnel, da natančno vedo, kdo je! To je pomenilo, da je izdano vse. Zato je siknil:

— Banditi Hitlerjevi!

Dobil je še nekaj udarcev, oficir pa se je zafrkljivo nasmehnil:

— To prihrani za drugič, ko boš imel dosti priložnosti za razgovor!

Naslednji udarec ga je zadel tako, da mu je glava omahnila na prsi...

Prebudil se je na drvečem kamionu, ki se je ustavil ob prvi žandarmeriji v dolini. Spehali so ga z vozila in ga do jutra vrgli v temno kletno luknjo z debelimi vrati in majhnim okencem, ki je bilo zavarovano z rešetko. Zdaj so mu zvezali še noge in za slovo je dobil še nekaj trdih brč.

— Tak si torej, ti banditski heroj! je nazadnje revsknil stražar in ga zaklenil.

Bolečine so se razrasle po vsem telesu, vendar to za Aleša ni bilo najhujše. Dosti huje je bilo, da so ga ujeli živega, kajti ljudje bodo posej še bolj dvomili in izdajalec bo prav gotovo znal to dobro izkoristiti:

— Taki kot so, bodo morda vrgli med ljudi, da sem bil celo jaz tisti, ki je bil v zvezi z Nemci. Kdo ve, če bodo tovariši zdaj odkrili tistega, ki res izdaja. Je to Filip? Najverjetneje! In kaj če ni? Kdo bo še šel za menoj?

Hotel se je prevaliti, pa ni dosegel kaj posebnega. Zaškripal je z zobmi in očmi so orosile solze jeze in obžalovanja:

— Kako so me ugrabili! Živega! In vedno sem se zaklinjal, da se bom prej pokončal, če ne bo drugega izhoda!

Do zgodnjega jutra je le rahlo zdremal, pa še to je bilo bolj podobno vročičnemu fantaziranju, kakor spanju.

Ponj so prišli navsezgodaj. Odvezali so mu noge in ga skušali postaviti nanje. Sprva pa je klecnil in spet padel po tleh. Končno se je le okrepil in privadil toliko, da je na dvorišče prišel s pomočjo dveh močnih stražarjev.

Tam ga je že čakal trop radovednih policistov, podoficirjev in oficirjev, ki so bolj radovedno kakor surovo merili vso njegovo postavost. Potem je eden izmed njih hlastno rekel:

— Ta nam je povzročil dosti hoje, žrtev in težav!... Zdaj je konec, bandit!

Zdaj se je pokazal policist s fotoografskim aparatom in oficir je namignil, naj se postavijo za slikanje. Alešu je nekdo zasmehljivo obesil njegovo brzostrelko, mu na pas zataknil ročno bombo, na glavo poveznil kapo z rdečo zvezdo, in ga potisnil k steni. Potem so se vsi na gosto ustopili okoli njega ter se fotografirali s sijočimi obrazi. Držali so se prav tako, kot da je Alešovo zajetje pomenilo konec vsega partizanstva in da udarci po ostalih niso kaj več, kot samo še vprašanje njihove dobre volje in časa. Nič drugega!

Takoj za tem so mu spet pobrali vse in ga pahnili stran.

— Slike s „hauptbanditom“ Alešom boste dobili čez nekaj dni. Lahko jih pošljete tudi domov. Naj vidijo, kakšni so banditi in vedo, da bomo z njimi kmalu opravili!

Tako je rekel poveljujoči in odpravo začel priganjati na odhod:

— Obersturmführer že težko čaka nanj. Ve, da ga imajo tu!

Kamion je bil odprt in ljudje so lahko videli, koga so ujeli policisti. To je bil tudi njihov namen, vse to je bil sestavni del načrta obersturmführerja Wernerja!

Tako so po dolini naglo zvedeli, kaj se je zgodilo.

Rekli so

- **Dobra zemlja je postala danes preveč majhna, toda na srečo obstajajo rakete, ki nam odpirajo okna proti drugim svetovom.**
Pearl Buck, ameriška pisateljica
- **Da bi politika imela uspeh na televiziji, je potrebno, da postane mešanica naprednega dela in celice za mučenje.**
Harold Macmillan, britanski politik
- **Ljudje se razburjajo zaradi čisto različnih stvari. Mene n. pr. žgečkanje ne prizadene, toda zato izgubim glavo zaradi nepriščitega gumba.**
Yves Montand, francoski šansonjer
- **Glavni smoter ženske in moške obleke je vedno bil diskretni namig na indiskretno misel.**
Laurence Lang, ameriški kostumograf
- **Človek ima bodočnost le, če čimprej opusti atomsko in splošno oboroževanje.**
Bertrand Russell, angleški filozof
- **Skrajšal sem brke, da bi navdih lahko prihajali name brez anfen.**
Salvador Dalý, ekscentrični slikar
- **S poezijo sem se pričel ukvarjati tako, kot se drugi ukvarjajo z religijo. Če pa se vzporedno s tem ukvarjam še z drugimi dejavnostmi, kot n. pr. s keramiko, potem počnem to tako, kot menih, ki se ukvarja s proizvodnjo likerjev.**
Jean Cocteau, francoski akademik
- **Antiteza ljubezni ni vedno sovraštvo, lahko je tudi druga ljubezen.**
Jan Kotarbinsky, poljski filozof
- **Revolucija je lahko neprijetna, toda nikoli dolgočasna.**
Jevgenij Zevtušenko, ruski pesnik
- **Včasih je veljal pregovor: junakom pripada svet. Danes pa bi morali reči: nihče naj se ne izogiba odgovornosti za svoja dejanja.**
Albrecht Kessel, nemški komentator

RADIO PROGRAM

REGIONALNI PROGRAM

Poročila: 5.00, 6.30, 8.00, 10.00, 13.00, 17.00, 19.00, 20.00, 22.00.
Dnevne oddaje (razen ob nedeljah in praznikih):
 5.30 Kmetijska oddaja, 5.40 Jutranja opazanja, 5.43 Pisane jutranje melodije, 6.00 Jutranja gimnastika, 6.45 Deželni razgled, 7.00 Glasbeni mozaik, 7.45 Lokalna poročila, 8.05 Zveneč jutranji pozdrav, 8.15 Obzornik za ženo, 9.00 Šolska oddaja, 10.05 Šolska oddaja, 11.30 Oddaja za padeželje, 11.40 Nasveti za vas, 11.45 Za avtomobiliste, 13.05 Deželni razgled, 13.30 Glasba po kosilu, 14.00 Za ženo, 14.15 Slovenska oddaja, 15.30 Otroška ura, 16.00 Venček melodij, 18.15 Odmev časa, 18.45 Šport, 18.55 Lahka noč otrokom, 19.03 Pregled sporeda, 19.05 Zabeležite si, 19.35 Melodija in ritem, 22.10 Šport iz vsega sveta.

Sobota, 11. 4.: 5.05 Pihalna godba — 7.55 Naš hišni vrt — 8.05 Godba na pihala — 10.05 Šolska oddaja — 11.00 Naša lepa domovina — 13.50 Oddaja za zbirali-

Dobimo se ob isti uri — 18.45 S knjižnega trga — 19.15 Ansambel bratov Avsenik — 20.00 Spoznavajmo svet in domovino — 21.15 Iz zabavnih prireditev — 22.15 Oddaja za naše izseljenke — 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden.

Nedelja, 12. 4.: 6.00 Dobro jutro — 7.30 Za kmetijske proizvajalce — 8.05 Radijska igra za otroke — 8.50 Skladbe za mladino — 9.05 Srečanje v studiu 14 — 10.05 Še pomnilo, tovariši! — 10.25 Pesmi borbe in dela — 10.45 Voščila — 11.50 Pogovor s poslušalci — 13.30 Nedeljska reportaža — 13.50 Vaška godba — 14.05 Melodije starega Dunaja — 14.30 Humoreska tedna — 14.50 Filmska glasba — 15.05 Prijjubljene melodije — 15.30 Nedeljsko športno popoldne — 17.30 Radijska igra — 18.10 Mozaik solistične glasbe — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Zabavno glasbena oddaja — 22.15 Plesni orkester RTV Ljubljana vabi na ples — 22.40 Popevke iz studija Zagreb — 23.15 Jazz za vse.

Ponedeljek, 13. 4.: 8.04 Glasbena matineja — 9.05 Za mlade radovedneže — 9.20 Cicibanov svet — 12.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana — 12.40 Koncert pihalnih orkestrów — 14.05 Lahka glasba — 14.35 Voščila — 15.40 Slovenski zborovski skladatelji od romantike do danes — 17.05 Operni koncert — 18.35 Mladinska oddaja — 19.15 Ansambel Maska Kumra — 20.00 Simfonični koncert orkestra Slovenske filharmonije — 22.15 Za ljubitelje jazzja — 23.40 Popevke iz studija Beograd.

Torek, 14. 4.: 8.04 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.45 Narodne pesmi iz Slovenske Benečije — 12.10 Pihavci solistično in v ansamblu — 12.40 Od vasi do vasi — 14.05 Glasbeno udejstvovanje mladih — 14.25 Plesni orkester RTV Ljubljana — 14.40 Mladinska oddaja — 15.40 iz opere „Mireille“ Charlesa Goudona — 17.05 Beethovnova dela v izvedbah domačih umetnikov — 18.15 V tork navsvidenje — 18.45 Narava in človek — 19.15 Ansambel Borisa Kovačiča — 20.00 Prodajalna melodij — 20.30 Radijska igra —

Gesucht nette **Serviertochter**, event. gute Anfängerin in gut gehendes Restaurant. Hoher Verdienst, familiäre Behandlung, geregelte Freizeit. Ausländer-Bewilligung vorhanden. Offerten bitte an:

Gasthof Bruggerhof, M. Widmer, Tel. 056-272 03, CH 5400 Baden (Schweiz).

ce znamk — 14.00 Zabavni koncert — 15.30 Po željah — 17.10 Humoristična oddaja — 18.00 Mala solistična parada — 18.40 Umetnostna in kulturna kritika — 19.40 Melodija in ritem — 20.10 Večer v Budimpešti — 21.00 Zveneča Avstrija — 22.25 Plesna glasba po naročilu.

Nedelja, 12. 4.: 6.35 Ljudska glasba — 7.35 Za mlado in staro — 8.05 Zveneč jutranji pozdrav — 8.15 Kaj je novega — 9.45 Dunajski zajtrk z glasbo — 11.00 Dopoldanski koncert — 12.03 Za avtomobiliste — 13.10 Ogledalo Mestnega gledališča — 13.45 Po željah — 15.00 Nogometna tekma Avstrija - Češkoslovaška — 17.05 Plesna glasba — 18.30 Razgovor o umetnosti — 18.45 Pridite in zapojte — 19.00 Nedeljski šport — 19.30 Deželni razgled — 20.10 Kaj pravite vi, gospod Farkas? — 20.45 Ob 75-letnici rojstva Rudolfa Kattnigga — 21.30 Vesele misli o letuistvu.

Ponedeljek, 13. 4.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 10.05 Šolska oddaja — 11.00 Ljudska glasba — 14.30 Knjižni kotiček — 15.00 Komorna glasba — 18.00 Oddaja kmetijske zbornice — 18.45 Note in beležke — 19.15 In ljudje so tako prijetni — 20.10 Radijska igra — 21.15 Ljudska glasba iz Tesina.

Torek, 14. 4.: 5.05 Pihalna godba — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Šolska oddaja — 9.30 Dežela ob Dravi — 10.05 Šolska oddaja — 11.00 Ljudske viže iz Tirolske — 14.30 Za mladino — 14.45 Ljudska prosveta na Koroškem — 15.00 Ljudska glasba — 16.15 Tri vloge žene — 18.00 Oddaja sindikalne zveze — 19.15 In kaj pravite vi? — 20.10 Slavnostni koncert — 21.30 Neznani šanson.

Sreda, 15. 4.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Glasba in moderna industrijska družba — 9.30 Vesele note — 10.05 Šolska oddaja — 11.00 Ljudske viže — 14.30 Koroška večeraj in danes — 16.30 Operetni koncert — 17.10 V koncertni kavarni — 18.00 Oddaja združenja industrialcev — 19.15 Jezik domovine — 20.10 Dopust med Robo in Muro — 21.00 Brati in razumeti — 21.15 Staroavstrijska slikanica.

Četrtek, 16. 4.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Šolska oddaja — 9.00 Vesele note — 10.05 Tudi mi se moramo prilagoditi — 10.45 Skozi očala sodobnosti — 11.00 Tirolska v pesmi in plesu — 14.45 Zabeleženo na koroških cestah — 15.00 Diletto musicale — 16.15 Bo svet postal velikanski kup odpadkov — 17.10 Operetne melodije — 18.00 Oddaja obrtnega gospodarstva — 19.15 Na obisku pri koroških zborih — 20.10 Koroški hišni koledar — 21.15 Domače glasbeno ustvarjanje.

Petek, 17. 4.: 5.05 Godba na pihala — 5.33 Ljudske viže — 9.00 Šolska oddaja — 9.30 Klavirska glasba — 10.45 Človeške vrste v antičnem pesništvu — 11.00 Ljudske viže — 14.30 Koroški profili — 14.45 Koroški avtorji: Herbert Strutz — 15.00 Veselje iz starih časov — 16.15 Žena v kmetijstvu — 17.10 Glasba za konec tedna — 18.00 Oddaja delavske zbornice — 19.15 Veselo in zabavno — 20.10 Zveneča alpska dežela — 21.10 Razgovor čez mejo — 21.40 Veselo zaigrano — 22.25 Preko mejo.

SLOVENSKE ODDAJE

Sobota, 11. 4.: 9.00 Od pesmi do pesmi, od srca do srca.

Nedelja, 12. 4.: 7.00 Duhovni nagovor — S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo.

Ponedeljek, 13. 4.: 13.45 Informacije — Iz ljudstva za ljudstvo.

Torek, 14. 4.: 13.45 Informacije — Za krmilom — Športni mozaik.

Sreda, 15. 4.: 13.45 Informacije — Pomlad v naši pesmi — Za našo knjižno polico.

Četrtek, 16. 4.: 13.45 Informacije — Žena, družina, dom.

Petek, 17. 4.: 13.45 Informacije — Umetne pesmi — Cerkev in svet.

RADIO LJUBLJANA

Poročila: 4.30, 5.00, 7.00, 8.00, 9.00, 11.00, 12.00, 15.00, 14.00, 17.00, 18.00, 22.00, 23.00, 24.00.

Dnevne oddaje (razen ob nedeljah in praznikih):
 4.45 Informativna oddaja, 5.30 Danes za vas, 6.00 Jutranja kronika, 7.25 Pregled sporeda, 10.00 Danes dopoldne, 10.15 Pri vas doma, 12.30 Kmetijski nasveti, 13.15 Obvestila in zabavna glasba, 13.30 Priporočajo vam, 15.00 Dogodki in odmevi, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 Vsak dan za vas, 19.00 Lahka noč otroci, 19.10 Obvestila, 19.30 Radijski dnevnik, 23.05 Literarni nokturno.

Sobota, 11. 4.: 8.04 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Čez travnike zelene — 12.10 Skladatelj Pavel Šivic — 12.40 Pihalni orkester RTV Ljubljana — 14.05 Glasbena pravljica — 14.25 Lahka glasba za razvedrilo — 15.40 Tenorist Nicolai Gedda poje arije francoskih oper — 17.05 Gremo v kino — 17.35 Zveneče kaskade — 17.45 Jezikovni pogovori — 18.15

NAMIZNI TENIS

EVROPSKO PRVENSTVO V MOSKVI

Na letošnjem 7. evropskem prvenstvu v namiznem tenisu v Moskvi je v moštvenih bojih Švedska premagala Jugoslavijo s pičlim rezultatom 5:4 in si ponovno osvojila naslov evropskega prvaka. Zmago so Jugoslovani zapravili v zadnjem trenutku, saj so prej že vodili 4:2. Da pa so Švedi zaslužen postali znova evropski prvaki, izhaja med drugim tudi iz dejstva, da se jugoslovanski igralci že v polfinalu tudi proti Angležem niso znali uveljaviti. Pri ženskah si je zmago in s tem naslov zagotovila Sovjetska zveza pred Češkoslovaško, medtem ko se je Zahodna Nemčija kot prejšnji prvak morala tokrat zadovoljiti s 7. mestom; Jugoslovanke pa so si osvojile 11. mesto. Avstrija na prvenstvu ni igrala pomembnejše vloge; pri moških je zasedla 10. in pri ženskah 13. mesto.

Za tekmovanje posameznikov prav tako pričakujejo marsikatero presenečenje. Predvsem je vprašanje, ali bo dosedanj evropski prvak Jugoslovčan Šurbek po slabem nastopu v moštvenih bojih uspel braniti naslov.

KOŠARKA

LIUBLJANA PRED SVETOVNIM PRVENSTVOM

Priprave za letošnje 6. svetovno prvenstvo v košarki, ki se bo 9. maja začelo v Ljubljani, se bližajo koncu. Zanimanje za prireditve je zelo veliko, kajti za finalne tekme so že doslej prodali okoli 60.000 vstopnic, to je skoraj polovica vseh razpoložljivih vstopnic, ki jih imajo za finalne tekme predvideni skupaj 130.000. Prvenstvo pa bo rekordno tudi po številu televizijskih prenosov, kakor kaže spisek prijavljenih televizijskih družb, ki bodo dogajanja iz ljubljanskega Tivolija posredovale gledalcem po vsem svetu.

SMUČARSKI SKOKI

MLADINSKO PRVENSTVO V ZAHOMCU

Minulo nedeljo je bilo na smučarski skakalnici v Zahomcu tekmovanje za naslov koroškega mladinskega prvaka. Prireditve se je udeležilo tudi več inozemskih tekmovalcev, med njimi novi jugoslovanski mladinski prvak Marjan Mesec. Kljub močni konkurenci so mladi skakalci iz Zahomca zabeležili izvrsten uspeh. Po dveh serijah skokov je v končni zvrstitvi zmagal Hanzi Millonig in si priboril naslov koroškega mladinskega prvaka. Drugo mesto je zasedel Sepp Gratzler, medtem ko sta si tretje mesto delila jugoslovanski mladinski prvak Mesec in domačin Janko Zwitter. Takšna uvrstitev vsekakor priča o izvrstnem naraščanju v Zahomcu, ki ga upravičeno prištevajo med najboljše v avstrijskem merilu.

ŠAH

SOVJETSKA ZVEZA — OSTALI SVET

V Beogradu se je pred dnevi končal šahovski dvoboj svetovnega prvaka, ki se je odigral na desetih deskah med Sovjetsko zvezo in ostalim svetom. Sovjetski šahisti, ki so nastopili kar s petimi velemojstri, so dvoboj odločili v svojo korist s tesnim rezultatom 20,5 : 19,5 točke. Izredno majhna razlika ene same točke je vsekakor presenetljiva, saj bi en sam remi zadostoval in dvoboj bi se zaključil z neodločenim rezultatom. Spričo velikega zanimanja za ta dvoboj je pričakovati, da bodo take prireditve v bodoče pogosteje na sporedu.

AVTODIRKE

RINDT PONOVO ZMAGAL

Na avtomobilski dirki formel-2 je ponovno zmagal avstrijski avtomobilski dirkač Jochem Rindt, ki je — kakor vse kaže — v tej kategoriji trenutno nepremagljiv. Njegov največji tekmeč za prvo mesto Jack Brabham je predčasno izpadel zaradi poškodbe na vozilu in tako je Rindt zmagal s prednostjo skoraj ene minute pred Francozom Pescarolom. Na dirkah formel-1 pa bo Rindt vozil povsem nov dirkalni voz, ki ga bo prvič preizkusil na dirki za veliko nagrado Španije 19. aprila. Težo novega vozila so zmanjšali na minimalnih 530 kg, zmogljivost pa znižali na 440 konjskih sil. Izdelavo tega avtomobila cenijo na okroglo 2 milijona šilingov.

Sejem živine

Zveza rejcev pincgavskega goveda za Koroško in Vzhodno Tirolsko priredi v torek 14. aprila s pričetkom ob 9.30 uri svoj prvi letošnji sejem živine v Lienzu. Na sejmu bo prigianih 60 bikov ter 40 krav in telic.

HAUSGHEILFIN

(mit deutschen Sprachkenntnissen) für Deutschland gesucht. Kochen kann erlernt werden. Drei erwachsene Personen. Haushalt vollekttrisch, große Wäsche außer Haus; Stundenhilfe vorhanden. Familienanruf, großes eigenes Zimmer mit fließendem Wasser, guter Lohn.

Zuschriften an: Karl Hohmann, D-8801 Schillingfürcht-MFR über Ansbach, Kardinalsweg 1. — Nähere Auskünfte bei Farben-Schellander, Klagenfurt, Tel. 22-4-59.

21.43 Lahka glasba — 22.15 Jugoslovanska glasba — 23.05 Makedonske narodne — 23.15 Popevke iz studija Zagreb — 23.40 Plesna glasba.

Sreda, 15. 4.: 8.04 Glasbena matineja — 9.05 Nenavadni pogovori — 9.25 Iz glasbenih šol — 12.10 Iz oper Rista Savina — 12.40 Napevi iz Makedonije — 14.05 Iz opernega sveta — 14.35 Voščila — 15.40 Odskočna deska — 17.05 Mladina sebi in vam — 18.15 Rad imam glasbo — 18.40 Naš razgovor — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Ti in opera — 22.15 Š festivalov jazzja — 23.15 Popevke iz studija Beograd — 23.40 Plesni ritmi.

Četrtek, 16. 4.: 8.04 Glasbena matineja — 9.05 Slovenska narodna prebudna pesem v 19. stoletju — 12.10 Opoldanski srečanje s skladateljem Lucijanom M. Škerjancem — 12.40 Čez polja in potoke — 14.05 Pesem iz mladih dni — 14.25 Plesni orkester RTV Ljubljana — 14.40 Mehurčki — 15.40 Koncert Komornega zboru RTV Ljubljana — 17.05 Glasbeno popoldne — 18.15 Morda vam bo všeč — 18.45 Naši znanstveniki pred mikrofonom — 19.15 Ansambel Mojmirja Sepeta — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Literarni večer — 22.15 Iz sodobne češkoslovaške koncertantne literature — 23.00 V gosteh pri tujih radijskih postajah — 23.30 Lahko noč.

Petek, 17. 4.: 8.04 Glasbena matineja — 9.05 Pionirski tednik — 9.35 Z violinskim ansamblom Boljšoj teatra — 9.45 Črnske duhovne pesmi — 12.10 Skladbe o pomladi — 12.40 Slovenske narodne pesmi — 14.05 Igramo po željah mladih poslušalcev — 14.35 Voščila — 15.30 Napotki za turiste — 17.05 Človek in zdravje — 17.15 Koncert po željah poslušalcev — 18.15 Rad imam glasbo — 18.50 Ogledalo našega časa — 19.15 Trio Franca Flereta — 20.00 Festival pevskih zborov v Spitalu — 20.30 „Top-pops 13“ — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih — 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih — 23.15 Jazz-klub.

TELEVIZIJA

AVSTRIJA

1. PROGRAM

Sobota, 11. 4.: 15.00 Za otroke — 16.00 Glasba in humor — 17.15 Za zbiralce znamk — 17.35 Seržant Preston — 18.00 Tedenski obzornik — 18.25 Kultura aktualno — 18.50 Dober večer v soboto želi Heinz Conrad — 19.30 Čas v sliki in tedenski komentar — 20.01 Šport — 20.10 Čas v sliki in start vesoljske ladje „Apollo 13“ — 20.15 Kakor blisk, kriminalni film — 21.25 Šport — 21.35 Čas v sliki — 22.10 Evropsko plesno prvenstvo — 22.50 Montparnasse 19, umetniška drama.

Nedelja, 12. 4.: 14.35 Pagode in osetisočaki — 15.20 Koncert dunajskih filharmonikov — 16.05 Flipper — 16.30 Kontakt — 16.40 Spotlight — 18.00 Nogometna tekma Avstrija - Češkoslovaška — 19.30 Čas v sliki in vprašanje tedna — 20.00 šport — 20.15 Kakor blisk, kriminalni film — 21.45 Telegalerija — 22.25 Čas v sliki.

Ponedeljek, 13. 4.: 18.00 Znanje aktualno — 18.25 Podoba Avstrije — 18.50 Zaljubljen v čarovnico — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Marika Röck — 22.15 Čas v sliki — 22.30 Politični portret.

Torek, 14. 4.: 18.00 Angleščina — 18.25 Kultura aktualno — 18.50 Dogodivščine Chevallera de Recija — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Srečanje z živalmi — 21.00 „Noč morilcev“ — 23.30 Čas v sliki.

Sreda, 15. 4.: 10.00 Teurnija — 10.30 Na obisku pri Wernerju Bergu — 11.00 Dom pri treh dekletih — 16.30 Za otroke — 17.15 Lasse — 17.40 Pri cvetličnem zdravniku — 18.00 Francoščina — 18.25 Podoba Avstrije — 18.50 Televizijska kuhinja — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 Obzorja — 21.15 Nogomet — 22.45 Čas v sliki.

Četrtek, 16. 4.: 8.00 Vesoljski polet „Apollo 13“ — 11.45 SALT-konferenca na Dunaju — 12.45 Vesoljski polet „Apollo 13“ — 18.00 Italijanščina — 18.25 Športni mozaik — 18.50 Inspektor Lecterc ugotavlja — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.15 „Leopard“ — 22.50 Čas v sliki.

Petek, 17. 4.: 10.00 Šolska oddaja — 10.30 Oknar — 10.50 „Leopard“ — 18.00 Zeleni svet — 18.25 Podoba Avstrije — 18.41 Oddaja obrtnega gospodarstva — 18.50 Očarljiva Jeannie — 19.30 Čas v sliki — 20.00 šport — 20.15 Akti XY — 21.15 Aktualni dogodki — 22.15 Čas v sliki — 22.30 Apropo film.

2. PROGRAM

Sobota, 11. 4.: 18.00 Umetniške tehnike — 18.30 Panorama — 19.30 Čas v sliki in tedenski komentar — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Orfej — 21.50 Telesprezje.

Nedelja, 12. 4.: 18.20 Skandinavija — 18.50 Forumski pogovor — 19.30 Čas v sliki in vprašanje tedna — 20.00 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Dom pri treh dekletih, film iz življenja Franza Schuberta — 22.00 Telesprezje.

Torek, 14. 4.: 18.30 Šolska oddaja — 19.00 Učenje in spomin — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Televizijska igra — 21.00 Cirkus v Sovjetski zvezi — 22.05 Televizija.

Sreda, 15. 4.: 18.30 Šolska oddaja — 19.00 Novi svet biologije — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 Dva brata iz Teksasa — 21.15 Enaindvajset, quiz za vse — 22.00 Telesprezje.

Petek, 17. 4.: 18.30 Orožje za 16.000 mož — 19.00 Marcel Duchateau, dokumentacija — 19.30 Čas v sliki — 20.06 šport — 20.10 Vzgoja — 20.15 La Sicilia del Gattopardo, italijanski film — 21.15 Zadnje leto v Marlenbadu — 22.50 Telesprezje.

JUGOSLAVIJA

Sobota, 11. 4.: 9.35 Šolska oddaja — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 11.30 Za prosvetne delavce — 14.30 Nogomet — 17.40 Obzornik — 17.45 Po domače — 18.15 Pravača — 19.15 Mozaik — 19.20 OF-država v državi — 20.00 Dnevnik — 20.35 Magazin — 21.40 Risanke — 22.00 Geminus — 22.40 Kažipot — 23.00 Poročila.

Nedelja, 12. 4.: 9.00 Madžarski pregled — 9.30 Narodna glasba — 10.00 Kmetijska oddaja — 10.45 Mozaik — 10.50 Otroška matineja — 12.15 Kažipot — 16.00 Gora, ameriški film — 18.15 Nogomet Jugoslavija - Madžarska — 20.00 Dnevnik — 20.35 Humoristična oddaja — 21.25 Videofon — 21.45 Športni pregled — 22.20 Pravica do upanja — 22.40 Dnevnik.

Ponedeljek, 13. 4.: 9.35 Šolska oddaja — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 14.45 Šolska oddaja — 16.45 Madžarski pregled — 17.50 Pravljica o polomljeni lutki — 18.05 Risanka — 18.15 Obzornik — 18.30 Kidričevi nagrajenci — 19.00 Mozaik — 19.05 Narodna in zabavna glasba — 20.00 Dnevnik — 20.35 Posvečeno Antonu, drama — 23.05 Poročila.

Torek, 14. 4.: 9.35 Šolska oddaja — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 14.45 Šolska oddaja — 17.15 Veselje v glasilu — 18.15 Obzornik — 18.30 Srečanje v studiu 14 — 19.00 Mozaik — 19.05 Sodobna vzgoja — 19.41 Kako bomo uporabljali novi slovar — 20.00 Dnevnik — 20.35 Upor, japonski film — 22.35 Veselje v glasilu — 23.25 Poročila.

Sreda, 15. 4.: 9.35 Šolska oddaja — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 17.15 Madžarski pregled — 17.50 Oddaja za otroke — 18.30 Obzornik — 18.45 Oddaja za italijansko manjšino — 19.00 Mozaik — 19.05 Variete — 19.20 Svetloba onkraj senice, reportaža — 20.00 Dnevnik — 20.35 Doktor Petelin, opera — 22.05 Nogomet — 23.00 Poročila.

Četrtek, 16. 4.: 8.00 Polet „Apollo 13“ — 14.45 Šolska oddaja — 16.10 Osnove splošne izobrazbe — 16.45 Madžarski pregled — 17.15 Polet „Apollo 13“ — 18.15 Obzornik — 18.30 Zgodbe s popotovanj — 19.00 Mozaik — 19.05 Enkrat v tednu — 19.20 Zabava vas Jerry Lewis — 20.00 Dnevnik — 20.35 Portret neke gospe — 21.20 Kulturne diagonale — 21.50 Zgodbe za vas — 22.15 Poročila.

Petek, 17. 4.: 10.50 Šolska oddaja — 16.10 Polet „Apollo 13“ — 17.45 David Copperfield — 18.15 Obzornik — 18.30 Glasba za storo in mlado — 19.00 Mozaik — 19.05 V središču pozornosti — 20.00 Dnevnik — 20.35 Dekleta s španskega trga, italijanski film — 22.10 Malo jaz, malo ti, quiz — 23.25 Poročila.

Izdajatelj, založnik in lastnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem; glavni urednik: Rado Janežič; odgovorni urednik: Andrej Kokot; uredništvo in uprava: 9021 Klagenfurt - Celovec, Gasometergasse 10, tel. 85-6-24. — Tiska: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje.